

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

NOTULEN LEDENRAADVERGADERING van de KBvG op 18 februari 2021 via ZOOM

Ledenraad:

Dhr. M. (Mohammed) Azouagh
Mw. C. (Chris) Bakhuis-van Kesteren
Mw. L.A.C. (Lorena) Botter
Dhr. R.T. (Thomas) Kijvekamp, als plaatsvervanger voor de heer D.W.J. (Jonathan) van Leeuwen
Dhr. mr. S. (Stefano) Nocco
Dhr. M.A. (Mark) Nouta
Mw. B. (Berthine) Pap
Dhr. P.W.J. (Patrick) van der Pas
Dhr. M.F.J. (Michael) Pijnenburg, voorzitter
Dhr. mr. M.J. (Maarten) van Rooij
Dhr. J.C.M. (Hans) Ruis
Dhr. mr. J.A. (Jan) de Swart
Dhr. M.R. (Michael) Swier
Dhr. M.C. (Marco) Weening
Dhr. C.J.O. (Clemens) Waters

Aanwezige plaatsvervangende ledenraadsleden

Dhr. R.R. (Redmer) Bouwman
Mw. R. (Richelle) Elshof
Mw. L.M.G. (Leonie) Heskamp
Dhr. G.I. (Iwan) van Ravenswaaij
Mw. P.H. (Petronella) Stockmann
Dhr. M. (Mesut) Tasci
Dhr. P.G.C. (Patrick) Wittebrood

Bestuur:

Dhr. drs. M.D. (Michaël) Brouwer MSc (voorzitter)
Dhr. mr. S.J.W. van der Putten (vicevoorzitter)
Dhr. A.Ch. Boiten (penningmeester)
Dhr. mr. O.M. Jans
Mw. mr. B.M.M. ter Kuile
Dhr. J. Nijenhuis
Dhr. P. Otter

Bureau:

Mevrouw S.M.C. van Koningsbrugge
Mevrouw K.M. Weisfelt (directeur)

Notulist

1 Opening en vaststelling agenda

De voorzitter de heer Pijnenburg opent de digitale vergadering om 13.00 uur en heet de deelnemers welkom. Hij heet speciaal Zoë Cramer welkom, die per 1 februari jl. gestart is in de functie van communicatieadviseur bij het bureau van de KBvG.

De heer Weening merkt op dat de vergaderstukken – met uitzondering van de notulen en agenda - pas een week voor de vergadering zijn toegezonden. Het gaat om zestien stukken over onderwerpen met een grote impact, het is belangrijk dat de Ledenraadsleden voldoende tijd hebben om deze te lezen. De heer Weening vraagt daar aandacht voor en verzoekt om tijdige toezending van de stukken. De voorzitter beaamt dat. Het bureau doet zijn uiterste best de stukken op tijd te sturen maar soms lukt dat helaas niet, bijvoorbeeld als men daarvoor afhankelijk is van andere partijen. De heer Van der Pas heeft ook wat opmerkingen over dit onderwerp. De voorzitter stelt voor die te behandelen bij punt 12 (*Wat verder ter tafel komt*).

De heer Otter is nog niet aanwezig; zijn presentatie met betrekking tot de communicatiecampagne rond de Tweede-Kamerverkiezingen verschuift naar het eind van de vergadering.

Aansluitend aan deze openbare Ledenraadsvergadering volgt, op verzoek van het bestuur, een besloten deel.

Met inachtneming van deze opmerkingen wordt de agenda vastgesteld.

2 Mededelingen & ingekomen stukken

E-mail van Deurwaardersbelangen NU (DBnu)

Het betreft vragen van DBnu aan het bestuur van de KBvG, over het royement van de procedure en de status van het convenant. Het bestuur heeft daarop een korte reactie gegeven. De voorzitter stelt voor de vragen verder in handen van het bestuur te stellen, dat de Ledenraad vervolgens op de hoogte houdt van de afdoening ervan.

De heer Waters merkt op dat het ook een duidelijke oproep is aan alle Ledenraadsleden, in het kader van de controlerende taak ten opzichte van het bestuur. De voorzitter antwoordt dat hij ook wil dat de Ledenraad een terugkoppeling krijgt met betrekking tot de beantwoording van de vragen. Op die wijze kan de Ledenraad zijn controlerende taak uitoefenen. De heer Waters vindt dat prima. Inzake de reactie van het bestuur wijst hij erop dat er maar ten dele antwoord wordt gegeven op de vragen. De voorzitter beaamt dat. Een volledige beantwoording door het bestuur is op zijn plaats, waarvan de Ledenraad op de hoogte wordt gehouden.

De heer Van der Pas vindt dat de Ledenraad ook zelf verantwoordelijkheid kan nemen in het geval van eventuele hiaten; bij agendapunt 8 (*verslagen en overzichten bestuur*) komt de kwestie-Btag ongetwijfeld ook aan de orde. De heer Waters vindt dat er wel eerst een volledige reactie moet zijn vanuit het bestuur.

E-mails van de heer Waters met betrekking tot het Besluit digitaal procederen

De voorzitter meldt dat de opmerkingen zijn belegd bij de Commissie Wetgeving. Op dit moment zijn er geen bestuursleden in de vergadering aanwezig, die zitting hebben in deze commissie. Bestuursvoorzitter de heer Brouwer licht toe dat het Besluit digitaal procederen onderdeel is van het DT-plan (digitale toegang), de opvolging van KEI, dat in ontwikkeling is bij de Rechtspraak. Het heeft nog geen betrekking op kantonzaken, dus raakt gerechtsdeurwaarders nu nog niet. De KBvG houdt nauw in de gaten wanneer de kantonzaken wel in beeld komen en heeft binnen het DT-plan de mogelijkheid gekregen om een pilot – dat vervolgens een experiment werd – op te zetten, om de kantondagvaardingen digitaal aan te brengen. Het besluit biedt dus wel een grondslag om een en ander te kunnen uitwisselen. Totale implementatie en uitrol naar de beroepsgroep is nu dus nog niet aan de orde.

De heer Van der Pas dankt de heer Waters voor het inbrengen van dit onderwerp en noemt diens opmerking dat de KBvG – wederom – niet als ketenpartner lijkt te worden gezien. De heer Brouwer geeft aan dat een en ander goed in de gaten wordt gehouden, maar zou de KBvG in de tussentijd niet wat luider op de trom moeten slaan om zodoende wél vooraf als ketenpartner gezien te worden?

De heer Brouwer licht toe dat het DT-plan eind 2018 door de Rechtspraak is ontwikkeld; in feite was dat het antwoord op de reactie het mislukken van KEI. In dat plan was een beperkt aantal laag-volume zaakstromen benoemd, die men wilde gaan digitaliseren. Toen heeft de KBvG al flink op de trom geslagen, omdat het voor de beroepsgroep wel gaat om een heel grote zaakstroom, er bovendien al miljoenen zaten in KEI en een digitale aansluiting bij de Rechtspraak dus erg relevant was. Destijds liep ook het debacle met e-Court; dat was technisch een mooie oplossing, maar juridisch niet. De minister heeft destijds aangegeven dat de gerechtsdeurwaarders ruimte voor een pilot moesten krijgen met betrekking tot de kantonvorderingen. Dit is eigenlijk naast het DT-plan ingebracht en was best ingewikkeld. Vorig jaar heeft het Bureau ICT-toetsing van het Rijk (BIT) een toets gedaan op het DT-plan en het oordeel was dat het er redelijk uitzag en men ermee verder kon, maar dat men in het plan wel een hoog-volumestroom zou moeten gaan meenemen. Daarop wilde men de pilot van de gerechtsdeurwaarders gaan invoegen in het plan, maar niet formeel omdat het oorspronkelijk zo niet was ingediend. De door de heer Waters genoemde berichtgeving ziet vooral op de contouren van het oorspronkelijke BT-plan. De ontwikkeling van de pilot en de samenwerking met de Rechtspraak verlopen momenteel heel goed. De KBvG zet in op digitale uitwisseling met de Rechtspraak in 2022.

Voorstel van de heer Nocco voor het meer betrokken maken van Ledenraadsleden

De heer Nocco heeft een discussiestuk toegezonden. Hij merkt op dat hij later vernam dat hij het formeel een dag eerder had moeten insturen, om het te kunnen agenderen (vijftien dagen van tevoren). De voorzitter vraagt of de Ledenraad akkoord is met de bespreking van dit stuk. Men kan bij de knop 'reacties' op het scherm een rood kruisje of groen vinkje aanklikken, bij wijze van af- of goedkeuring. De Ledenraad is akkoord met de behandeling van het stuk, dat aan de orde komt bij punt 12 (*Wat verder ter tafel komt*).

3 Notulen, besluiten- en actielijst Ledenraadsvergadering 17 december 2020

Pagina 16, derde tekstblok, derde zin: de heer Weening noemt het woord 'roekeloos'. Dit dient gewijzigd te worden in 'rancuneus'. De voorzitter constateert dat de notulen al waren vastgesteld door de Notulencommissie, maar de genoemde wijziging wordt opgenomen in het verslag van de huidige vergadering.

De heer Van der Pas merkt op dat tegelijk met de notulen en actielijst ook een memo van het bestuur is toegezonden inzake negatieve rente, die niet is geagendeerd. Mevrouw Van Koningsbrugge licht toe

dat het onderwerp in de vergadering van december jl. kort besproken is, waarbij de heer Brouwer toezending van het memo heeft toegezegd. De heer Van der Pas merkt op dat er fouten in staan. Mevrouw Bakhuis vult aan dat in de vorige vergadering de suggestie werd gedaan hier eerst in kleiner verband naar te kijken. Zij stelt voor samen met de heer Van der Pas een voorzet op te stellen voor een reactie op het memo en deze daarna te delen met de Ledenraad. De Ledenraad vindt dat een goed idee. Het onderwerp wordt geagendeerd voor de vergadering in april. (**actie/agenda**)

4 Benoeming kandidaat Vacaturecommissie

De heer Teo van de Mheen is kandidaat voor een vacature in de Vacaturecommissie en heeft een schriftelijke motivatie toegezonden. Hij is vanmiddag wegens ziekte niet in de vergadering aanwezig. Er zijn geen andere kandidaten. De voorzitter stelt voor hem bij acclamatie te benoemen, tenzij er bezwaren zijn.

De heer Nocco wil de kandidaat wel graag vragen kunnen stellen. De heer Van Rooij wijst op de wijziging van het reglement van de Vacaturecommissie en vindt dat de procedure op deze manier niet correct is gevolgd. Een spreker wil weten of de heer Van de Mheen toegevoegd gerechtsdeurwaarder, kandidaat- of gerechtsdeurwaarder is, wat zijn werkervaring is et cetera. Bij de schriftelijke motivatie is geen cv ontvangen. De heer Nocco voegt daaraan toe dat de vicevoorzitter als het goed is de volgende keer met een advies komt en stelt voor de benoeming aan te houden. De Ledenraad besluit daartoe.

5 Verkiezing vicevoorzitter Ledenraad

De heer Ruis is de enige kandidaat. De voorzitter vraagt of er bezwaren zijn tegen zijn herbenoeming tot vicevoorzitter van de Ledenraad; dat is niet het geval. Daarmee is de heer Ruis bij acclamatie en met terugwerkende kracht herbenoemd tot vicevoorzitter.

6 Impactanalyse Schuldenwijzer

De onderzoeksrapportage “Impactanalyse invoering Schuldenwijzer bij Gerechtsdeurwaarderskantoren – effecten op rendement en noodzaak tot innovatie” is bij de stukken gevoegd. De heren Jansen en Luchies van Flynth Adviseurs en Accountants stellen zich voor en geven aan de hand van slides een presentatie. (*De slides, die een goede samenvatting geven van het rapport, zijn hieronder ingevoegd.*)

Maatschappelijke ontwikkelingen en schuldenwijzer

Oprichting schuldenwijzer deel van grotere maatschappelijke ontwikkeling:

- steeds meer databases, steeds meer data
- steeds meer mogelijkheden om data te analyseren

Grote invloed op alle organisaties die hun werk doen o.b.v. informatie: gerechtsdeurwaarders, accountants, verzekeraars, banken

Gevolgen o.a.:

- gevolgen voor bestaande werkzaamheden
- nieuwe werkzaamheden, nieuwe systemen, kosten
- nieuwe diensten

Schuldenwijzer en de gerechtsdeurwaarder

- Gevolgen voor omzet, kosten en rendement
- Het verdienmodel
- Nieuwe taken, nieuwe diensten:
 - Klassieke taken
 - Maatschappelijke taken

FLYNTH
adviseurs - accountants *paal naast u*

FLYNTH
adviseurs - accountants *paal naast u*

Onderzoeksopzet, exploratief onderzoek

Uitdagende, interessante en lastige opdracht. Wie kan er echt goed voorspellen?

- De meeste economieën hebben de kredietrisico's van 2008 niet adequaat voorzien (hoewel er wel waarschuwingen te horen waren)
- Virologen konden de coronacrisis niet voorspellen (hoewel er wel waarschuwingen over zoönosen waren)

Voor gerechtsdeurwaarders: wel noodzakelijk om een strategie te hebben voor een digitaliserende samenleving

- Toename data in de maatschappij, data analytics
- Opkomst Schuldenwijzer als onderdeel van die trend

Kwalitatief onderzoek geschikt voor situatie die erg onzeker is, nog weinig structuur heeft
Kwantitatief onderzoek pas mogelijk in beter te structureren context

Geen glazen bol, maar wel exploratief onderzoek

- Onderzoeksopzet en dataverzamelingsplan ontwikkeld in nauw overleg met de begeleidingscommissie (Rinus van Eften, Patrick van der Pas)
- Deskresearch
- Historische cijfers via CBS
- Diepte-interviews met 13 respondenten
 - Na het interview het interviewverslag ter goedkeuring voorgelegd aan de respondent.
 - Na goedkeuring verslag door respondent is de informatie gebruikt voor de rapportage.
- Prognose effect schuldenwijzer op rendement: aanzienlijke onzekerheidsmarge
- Evident naar ons inzicht: digitalisering en opkomst databases (als Schuldenwijzer) zijn onvermijdelijk en invloedrijk

FLYNTH
adviseurs - accountants *paal naast u*

FLYNTH
adviseurs - accountants *paal naast u*

Impact Schuldenwijzer op sectorrendement

Impact Investing Schuldenwijzer op de sector gerechtsdeurwaarders	
	Totaal
Omzet VAW-rekening (A)	375.000.000
Schuldenvrijwaai (F)	205.000.000
BEVWA	48.000.000
Afsluitingen en fr. lasten	9.000.000
Resultaat voor belastingen (L)	39.000.000
IMPACT INVESTING SCHULDENWIJZER	
Scenario omzetimpact Schuldenwijzer (N) (B)	-50%
Scenario omzetimpact Schuldenwijzer (I) (D-A7B)	+20%
Scenario omzetimpact Schuldenwijzer (D-A7C)	+20%
Impact op exploitatieresultaat	-223.000
Impact op resultaat voor belastingen	5.474.000
Impact op resultaat voor belastingen	-19.900.000
Impact op resultaat voor belastingen	-15.650.000
Resultaat voor belastingen na Investing Schuldenwijzer (D-A7B)	232.350.000
Resultaat voor belastingen na Investing Schuldenwijzer (D-A7C)	232.350.000
Resultaat voor belastingen na Investing Schuldenwijzer (D-A7D)	232.350.000

- Verwacht omzetverlies: tussen € 37,5 - € 93,7 mio
- Verwachte kostenvoordelen: tussen € 13,9 - € 43,8 mio
- Verwachte rendementsschaling: tussen € 23,5 - € 49,9 mio
- Verwachte resultaten: € 15,6 mio (pos.) - € 10,7 mio (neg.)
- Of 5% (pos.) - 4% (neg.) van de omzet
- Sectorresultaat 2019: € 39,2 mio (10% van de omzet)

Impact Schuldenwijzer op individuele kantoren per segment

Impact Investing Schuldenwijzer per gerechtsdeurwaarder per segment 2019			
Nuwa kantoren	Alles	Middel	Klein
Omzet VAW-rekening (van belastingen) (A)	480.000	1.200.000	20.000.000
Schuldenvrijwaai (F)	315.000	1.200.000	20.000.000
BEVWA	82.000	100.000	1.000.000
Afsluitingen en fr. lasten	8.000	10.000	100.000
Resultaat voor belastingen (L)	20.000	100.000	1.000.000
IMPACT INVESTING SCHULDENWIJZER			
Scenario omzetimpact Schuldenwijzer (N) (B)	-50%	-20%	-20%
Scenario omzetimpact Schuldenwijzer (I) (D-A7B)	+20%	+20%	+20%
Scenario omzetimpact Schuldenwijzer (D-A7C)	+20%	+20%	+20%
Impact op exploitatieresultaat	-1.500	-1.500	-1.500
Impact op resultaat voor belastingen	31.500	31.500	31.500
Impact op resultaat voor belastingen	-20.000	-20.000	-20.000
Impact op resultaat voor belastingen	-15.000	-15.000	-15.000
Resultaat voor belastingen na Investing Schuldenwijzer (D-A7B)	390.000	390.000	390.000
Resultaat voor belastingen na Investing Schuldenwijzer (D-A7C)	390.000	390.000	390.000
Resultaat voor belastingen na Investing Schuldenwijzer (D-A7D)	390.000	390.000	390.000

- Resultaat per kantoor wordt fragielier bij scenario omzetschaling 10%, of structureel negatief bij scenario omzetschaling 25%
- Bij scenario omzetschaling 10% is er spelruimte in exploitatie
- Het risico dat meer kantoren als hoog risico kantoren moeten worden aangemerkt, neemt toe. Voor het behoud van een robuuste infrastructuur om rechtszekerheid voor schuldeisers te garanderen, is dit een aandachtspunt voor de toekomst.

Verdienmodel onder druk

- Verdienmodel van een bedrijf (1) het leveren van een prestatie, (2) waarvoor een stakeholder, (3) een prijs betaalt.
- Het verdienmodel van gerechtsdeurwaarders: voornamelijk gebaseerd op ambtelijke handelingen, innen van vorderingen en niet gericht op preventie, klassieke taken
- Maatschappelijke vraag + ambitie veel Gdw's: preventie van ambtelijke handelingen om maatschappelijke kosten (o.a. gerechtelijke procedures) en schulden te voorkomen, maatschappelijke taken
- Het verdienmodel van gerechtsdeurwaarders is niet geschikt voor die maatschappelijke taken
 - Regelgeving verhindert dat
 - Terwijl het steeds beter mogelijk wordt door beschikbaarheid informatie

Innovatie

- Een verdienmodel voor de maatschappelijke taken is noodzakelijk:
 - bij succesvolle preventie: verdere daling omzet deurwaarders
 - in combinatie met toename van de maatschappelijke prestaties van de deurwaarder
- Componenten nieuw verdienmodel
 - prestatie-eenheden om preventief werk door de deurwaarder te kwantificeren
 - duidelijkheid/regelgeving welke stakeholder voor welke prestatie betaalt
 - een (mechanisme voor) prijs-(vorming)
- Wet- en regelgeving toegankelijkheid databases, privacy

Aanbevelingen

- Wees trots op uw belangrijke maatschappelijke taak. Draag actief uit dat u zowel klassieke taken als maatschappelijke taken kunt uitvoeren
- Het verdienmodel is voornamelijk gebaseerd op de klassieke taken en dat belemmert de implementatie van de maatschappelijke taken; herijking verdienmodel noodzakelijk
- Zoek nog meer de dialoog met de politiek. Overtuig dat maatschappelijke taken van grote waarde zijn, maar veel beter kunnen als die een volwaardige plek krijgen in het verdienmodel van gerechtsdeurwaarders

De voorzitter dankt de heren voor de heldere presentatie en geeft de leden de gelegenheid om vragen te stellen.

De heer Swier ziet in de berekeningen dat er inzake omzetverliezen rekening wordt gehouden met een kostenvoordeel voor vooral kleinere kantoren. In het rapport zegt Flynth op pagina 25 dat er eigenlijk geen kostenvoordelen zijn voor kantoren met 4,5 medewerkers; dat is meer dan de helft van de beroepsgroep. De vraag is hoe dat te rijmen is en waarom er dan mee wordt gerekend. De heer Luchies antwoordt dat er kostenvoordelen kunnen zijn, als een kantoorhouder daar actief op acteert. Minder omzet betekent minder handelingen, het kostenvoordeel zit hem dan in minder personeelsuren. Voor kantoren met de genoemde omvang, is dat echter inderdaad een pittig vraagstuk. Een optie kan samenwerking zijn, waarbij kleinere kantoren bijvoorbeeld de backoffice delen. Dit hebben kleinere makelaarskantoren ook succesvol gedaan.

De heer Waters heeft het rapport met veel interesse gelezen en is ervan onder de indruk. De impact van Schuldenwijzer wordt groter verondersteld dan hij zelf denkt dat die zou kunnen zijn. In de branche worden al veel zaken niet doorgezet naar een procedure, als wordt ingeschat dat dit kansloos is. Daarvoor worden scoringsmodellen gebruikt; Schuldenwijzer doet in feite hetzelfde. Daarnaast zijn er contracten met opdrachtgevers, waarin wordt geregeld dat er een beperkt bedrag aan kostenrisico aan de klant wordt doorberekend en bij grote contracten soms ook niets. Gevraagd wordt of die invloed wel doorberekend is. De heer Luchies antwoordt dat respondenten hebben ingeschat wat de impact van Schuldenwijzer zou kunnen zijn. Daarbij is meegenomen dat, als er in het minnelijk traject een omzetschaling is, dit voor hetzelfde deel ook in het ambtelijk traject zal gaan plaatsvinden. De kostenvoordelen die optreden, omdat er geen extra handelingen worden gedaan, zijn meegenomen. De heer Jansen vult aan dat met meer data een nog betere taxatie van de situatie van een schuldenaar mogelijk is. Dit dat rijker worden – een maatschappelijke ontwikkeling – resulteert waarschijnlijk in

minder ambtelijke handelingen, waarmee de effectiviteit van de overgebleven ambtelijke handelingen vermoedelijk toeneemt. De heer Waters denkt dat het negatieve effect van Schuldenwijzer bij de grotere kantoren kleiner zal zijn, omdat die wellicht beschikken over betere scoringsmodellen. De heer Jansen overweegt dat dit afhangt van hoe de sector zich verder ontwikkelt. Worden de grote kantoren steeds groter, of juist niet? Op het gebied van datarijke dienstverlening ziet men verschillende ontwikkelingen. Er zijn bijvoorbeeld bedrijven die zich bezighouden met de waardering van te verkopen ondernemingen. Die markt is in handen van enkele grote spelers, die hard groeien. Daarnaast is er in die branche een aantal kleine, maar hooggespecialiseerde dienstverleners met technisch zeer geavanceerde kennis. Het kan dus verschillende kanten op.

De heer Nouta noemt de fictieve berekening op pagina 25 van het rapport. De daadwerkelijke berekening, dus zoals die eigenlijk zou moeten zijn, is niet in het rapport opgenomen. Is die wel gemaakt en eventueel beschikbaar? Zeker voor de kleine kantoren is die berekening – dus zonder de fictieve kostenbesparing – interessant. De heer Luchies antwoordt dat die berekening niet gemaakt is. Als de besparing door bijvoorbeeld samenwerking in de backoffice niet gerealiseerd kan worden, moet die kostenpost in de volle omvang blijven staan en wordt de impact nog groter. De conclusie is dat daar dan wel moet worden ingegrepen. De heer Nouta vraagt of de constatering klopt dat het effect van Schuldenwijzer dus is dat er een soort kritische ondergrens ontstaat in de omvang van de kantoren die levensvatbaar zijn. De heer Luchies antwoordt dat dit één element is. Een ander is dat bijvoorbeeld kleinere kantoren door een andere manier van samenwerking, met name dus op het gebied van de backoffice, ook kostenvoordelen zouden kunnen realiseren zoals dat gebeurt in de makelaardij en bij huisartsenpraktijken.

De heer Azough vindt met de vorige sprekers dat de conclusies van het onderzoek best verontrustend zijn. Hij noemt pagina 12, waar een omzet over 2019 wordt genoemd van € 318 miljoen; op pagina 13 € 375 miljoen. De heer Luchies antwoordt dat het op pagina 12 gaat om de BLOS-omzet en op pagina 13 om de jaarrekeningomzet. De heer Azough bespiegelt dat Schuldenwijzer in de toekomst een steeds omvangrijker database zou kunnen worden, die deurwaarders steeds beter kunnen aanwenden voor hun dienstverlening en dossiers een zogenaamde *rating* zouden kunnen geven (denk aan een triple A-status voor uitstekende debiteuren en dergelijke). Er werd gezegd dat in de branche al vaak geen kansloze zaken worden aangenomen; de heer Azough is van mening dat deze zaken niet per definitie allemaal kansloos zijn, zeker niet als er een titel in is geweest. Dat is twintig jaar geldig; regelmatig worden nu nog schulden uit bijvoorbeeld 2004 geïncasseerd. Hoe denkt Flynth over een *rating* van dossiers?

Hoe meer data er beschikbaar zijn, hoe betrouwbaarder een *rating* wordt, aldus de heer Jansen. Schuldenwijzer kan nadrukkelijk een instrument zijn van een samenleving, waarin steeds meer data beschikbaar is. Als het gaat om datarijk worden van de samenleving en het aanwenden van deze data, staat men nog maar aan het prille begin. De heer Azough constateert dat het rapport aangeeft dat Schuldenwijzer een forse kostenpost met zich meebrengt en omzettechnisch een hoog afbreukrisico. Per saldo komt het op een min uit. Gevraagd wordt hoe Flynth op termijn inschat dat ook derden – bij het voldoende vullen van Schuldenwijzer – kunnen profiteren van deze data. De heer Luchies denkt dat dit heel goed mogelijk is. Bedrijven als Wehkamp hebben al zo'n kwalificatie; dit type bedrijven doet niet anders dan het inschatten van risico's. Op dat gebied wordt ook veel data te koop aangeboden, gebaseerd op betalingsgedrag, openbare jaarrekeningen et cetera. Het is voor de deurwaarderssector een uitdaging om te bezien hoe zij op dat vlak van toegevoegde waarde zou kunnen zijn. De heer Nouta denkt dat dit alleen kan als een deurwaarder voorafgaand aan een overeenkomst al in beeld is bij het inschatten van het kredietrisico. Dan is de vraag wie ervoor gaat

betalen ook meteen opgelost; een professionele partij wil dan weten of de wederpartij op termijn goed is voor zijn geld, dus voordat er überhaupt sprake is van een schuld. In dezen alleen actief zijn op het terrein van de al ontstane schulden, is onvoldoende. De heer Azouagh beaamt dit; de meeste aankopen gaan tegenwoordig via internet. Op termijn kunnen gerechtsdeurwaarders voor grote partijen als Bol.com en Zalando de overeenkomst faciliteren en zorgen voor de rechtszekerheid, en kredietchecks doen. Als het systeem versnelde financiering in stand kan houden, heeft de branche er geen financiële pijn van.

De heer Jansen overweegt dat de gerechtsdeurwaarder de vakman of -vrouw kan zijn als het gaat om informatie over mensen met schulden. Die informatie kan op allerlei manieren gebruikt worden, maar bij een gerechtsdeurwaarder is dit omgeven met allerlei waarborgen die horen bij een rechtsstaat waar het goed geregeld is; dat biedt kansen op een grote rol op het terrein van preventie. Dat vraagt wel een ander verdienmodel. De branche heeft de maatschappelijke reputatie niet mee, waardoor politici het niet snel publiekelijk voor de deurwaarderij zullen opnemen. Dat zou echter wel moeten. Als de beroepsgroep duidelijk maakt hoe groot die preventieve bijdrage en daarmee de maatschappelijke waarde van de sector kan zijn, kan dat misschien ook lukken; de heer Jansen pleit daar hartstochtelijk voor. De heer Luchies vult aan dat dit een heel andere positionering betekent.

Mevrouw Bakhuis vraagt of het klopt dat er in het onderzoek steeds van is uitgegaan dat de beroepsgroep Schuldenwijzer vult en raadpleegt, ten behoeve van opdrachtgevers. In 2018 is het initiatief gestart en is er een onderzoeksvraag geformuleerd. In de tussentijd hebben zich maatschappelijke ontwikkelingen voorgedaan die buiten beschouwing gelaten lijken te zijn, maar wel degelijk van invloed zijn op het onderzoek, zoals de recent in werking getreden WGS (Wet gemeentelijke schuldhelpverlening) met focus op vroegsignalering, wijzigingen bij de BKR-registratie en de ontwikkeling van Schuldenknooppunt. De heer Luchies antwoordt dat daarover met de Begeleidingscommissie is gesproken. Als de sector aan de bal wil blijven, moet zij zelf met een initiatief komen.

De heer Jansen vult aan dat bij een onderzoeksopdracht een onderzoeksopzet wordt geformuleerd. Flynth heeft geprobeerd zich daar zo veel mogelijk aan te houden, maar heeft zich ook wat vrijheidsgraden gepermitteerd en wat meer dan vooraf bedacht gezegd over het verdienmodel. Vroegsignalering heeft veel te maken met de preventieve taak, die in het rapport sterk wordt benadrukt en maatschappelijk zeer nuttig is. Het is heel goed dat gerechtsdeurwaarders daarin een rol vervullen, maar de vraag is wie deze maatschappelijke prestatie gaat betalen. Schuldenknooppunt maakt ook deel uit van de grotere maatschappelijke ontwikkeling van de toename van data die relevant is voor het werk van gerechtsdeurwaarders. Mevrouw Bakhuis wijst erop dat er op basis van de WGS verplichte vroegsignalering wordt gedaan door schuldeisers zelf, en dat er vroegsignalering bestaat door de deurwaarder.

De heer Van Rooij bespreekt dat hij vol enthousiasme aan het lezen van het rapport begon, in de veronderstelling daarin te zullen vinden wat de Ledenraad zou moeten besluiten met betrekking tot Schuldenwijzer. Gaandeweg werd het gevoel echter steeds sterker dat het rapport niet zozeer over het product Schuldenwijzer gaat, maar over een steeds verdergaande digitalisering van de maatschappij en de toekomst daarin van de gerechtsdeurwaarder. De heer Jansen vindt de constatering terecht. Hij vindt dat het rapport wel over Schuldenwijzer en het bedrijfseconomisch effect daarvan gaat, maar de onderzoekers hebben zich daar niet toe willen beperken; de oprichting van Schuldenwijzer als database is niet uniek, maar onderdeel van een grotere maatschappelijke ontwikkeling die ook andere ondernemingen treft waarbij informatie en data de basisingrediënten van

het werk zijn. Het is nodig ook Schuldenwijzer te bezien in die maatschappelijke context; het is geen geïsoleerde ontwikkeling, maar een onvermijdelijke tendens. Door de beschikbaarheid van data zal bijvoorbeeld vroegsignalering veranderen. De totale omzet in de bedrijfstak is in de afgelopen jaren afgenomen, evenals de bedrijfseconomische omzet. De maatschappelijke betekenis kan toenemen, mits de deurwaarder dé expert wordt met betrekking tot informatie over mensen met schulden; toegang tot de diverse databronnen, gecombineerd met de bevoegdheden voor ambtelijke handelingen om daar ook consequenties aan te verbinden. Er is ergens een grens aan de tarieven voor ambtelijke handelingen en dus zullen prestatie-eenheden voor de andere maatschappelijke diensten verder ontwikkeld moeten worden. De maatschappelijke waarde van de beroepsgroep staat voor Flynth buiten kijf. De heer Luchies vult aan dat de impact van Schuldenwijzer, of eigenlijk van alle datastromen die zich ontwikkelen, ook leidt tot een impact op de focuspunten die de sector en de individuen daarin naar voren zouden kunnen dan wel moeten brengen bij bijvoorbeeld de politiek. Het ontginnen van nieuwe markten is in dezen van groot belang.

De heer Swier merkt op dat, als men het rapport leest, de conclusie al snel zou kunnen zijn dat de branche vooral niet verder moet gaan met Schuldenwijzer. Echter, Flynth geeft aan dat het gezien de huidige tijd geen vraag is of men dit moet willen omdat het toch gaat gebeuren, maar dat de branche vooral moet gaan bekijken hoe zij de maatschappelijke bijdrage van bepaalde partijen gaat krijgen. Hoe zou de Ledenraad dit moeten aanpakken? Als Schuldenwijzer wordt ingevoerd voordat die maatschappelijke bijdrage er is, is de kans groot dat de beroepsgroep achter het net vist. In het omgekeerde geval zullen andere partijen de branche gaan inhalen.

De heer Jansen meldt dat hij zich er behoorlijk over heeft opgewonden dat de aangekondigde tariefsverhogingen voor de beroepsgroep, naar aanleiding van het rapport van de commissie-Oskam, recent opeens weer ter discussie is gesteld. De verhoging komt de sector gewoon toe. Een jaar geleden, voordat de heer Jansen aan dit onderzoek begon en de beroepsgroep leerde kennen, zou hij daar echter anders over hebben gedacht; hij heeft zijn beeld inmiddels drastisch bijgesteld. Politici houden van preventie en mensen met schulden is een gevoelig onderwerp. De branche zou met veel meer elan en beroepstrots moeten laten zien wat zij op dit vlak kan betekenen, want dat is veel en het is een aansprekend verhaal. Dat vraagt inzet op dit vlak van de beroepsgroep en politieke lobby.

De heer Nouta licht toe dat bij de instelling van de commissie-Oskam op voorhand is aangegeven dat de overheid niet voor deurwaardersdiensten zou gaan betalen. Als het er dus al ooit van zou komen, zal dat voor veel kantoren te laat zijn.

De voorzitter dankt de heren Jansen en Luchies voor het rapport en het beantwoorden van de vragen. Hij stelt voor het rapport en de te kiezen richting in de volgende vergadering te bespreken en vraagt de Begeleidingscommissie Schuldenwijzer zich daar met name over te buigen. (**agenda**)

De heer Luchies wijst erop dat aanvankelijk een vorige versie van het rapport was toegezonden. Inmiddels is de juiste versie verstrekt, waarin overigens geen grote veranderingen ten opzichte van de eerdere versie staan.

De heer Jansen geeft aan dat de uitvoering van de opdracht en het aanwezig zijn bij deze vergadering voor hem een interessant genoeg was.

De heer Van der Pas vraagt de Ledenraadsleden ook zelf met initiatieven, ideeën en denkrichtingen te komen. Zonder opdracht of mandaat is de Commissie Schuldenwijzer stuurloos; de oproep van de

voorzitter aan deze commissie komt te snel, het is zaak dat eerst de Ledenraad over het onderwerp spreekt. De heer Van der Pas roept de leden op zichzelf te prikkelen en stimuleren door in de komende weken in enkele zinnen de gedachten over het onderwerp op te schrijven en dat voor de vergadering ook in te leveren. De voorzitter stelt voor een aparte vergadering over dit onderwerp te plannen. De heer Waters is daar voorstander van. Hij vraagt de leden daarvoor ook het rapport uit juni 2020 van het WODC (Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum) over betalingsregelingen aandachtig te lezen; daarin staan interessante denkrichtingen over onder meer maatschappelijke tendensen. De heer Van der Pas verzoekt dergelijke rapporten bij de vergaderstukken te voegen. **(actie)**

De heren Jansen en Luchies loggen uit omstreeks 14.50 uur.

Er wordt kort gepauzeerd.

7 Verslagen en overzichten

Verslagen van de commissies

De voorzitter noemt alle commissies op. Commissies waarover werd gesproken, komen hierna aan de orde.

Commissie Communicatie

Zoals gemeld geeft de heer Otter aan het eind van de vergadering een toelichting over het plan voor de verkiezingscampagne. Eventuele vragen inzake de commissie kunnen dan ook gesteld worden.

Commissie Toetsing KBvG-normen voor kwaliteit

De heer Waters vraagt zich af of, mede gezien het komende herzieningstraject van de kwaliteitsnormen, er wellicht ook een Ledenraadslid zitting zou moeten hebben in deze commissie. Deze mag bestaan uit maximaal vijf personen, er hebben momenteel vier personen zitting in. Het lijkt mevrouw Botter handig om vanuit de Ledenraad een directe lijn naar deze commissie te hebben.

Mevrouw Bakhuis wijst erop dat leden van deze commissie een vergoeding ontvangen en dat de kosten dus stijgen als het ledenaantal toeneemt, maar het gaat uiteraard om de kwaliteit. Overigens is destijds gekozen voor de huidige opzet, omdat inzage van Ledenraadsleden in de toetsingsuitslagen voor argwaan zorgde bij KBvG-leden. De tijdgeest is nu anders, dus wellicht kan de suggestie worden meegenomen bij de evaluatie van de commissie.

De heer Swier vindt het geen probleem als er een collega meekijkt, maar is van mening dat een Ledenraadslid in deze commissie geen toegevoegde waarde heeft. Het gaat om een externe commissie, die objectief de toetsingsverslagen moet beoordelen. De link naar de KBvG is er al doordat er een bestuurslid in de commissie zit. De heer Waters vindt dat een goed argument.

De voorzitter stelt voor de suggestie wel mee te laten nemen in de evaluatie. Als daaruit volgt dat men geen meerwaarde ziet in lidmaatschap van deze commissie van een Ledenraadslid, zal dat als zodanig aan de Ledenraad geadviseerd worden en laat deze de situatie zoals die nu is.

Mevrouw Ter Kuile wijst erop dat er naast een bestuurslid van de KBvG (zijzelf) nog een deurwaarder zitting heeft in de commissie, namelijk de heer Engelage. De andere twee leden zijn een notaris en een accountant. Uiteraard kan over de bezetting worden nagedacht.

De voorzitter herhaalt dat de Commissie Evaluatie normen voor kwaliteit dit meeneemt. (*actie*)

De heer Van der Pas informeert of tijdens de auditorenmiddag van 29 januari jl. interessante opmerkingen naar voren zijn gekomen vanuit de auditoren. Mevrouw Ter Kuile kan zich zo snel geen specifieke zaken herinneren. Punten die auditoren meegeven worden zeker meegenomen in het traject van de nieuwe normen voor kwaliteit.

Mevrouw Bakhuis gaat ervan uit dat het evaluatierapport, zodra dat in concept gereed is, naar de Ledenraad gaat voordat er besluitvorming over plaatsvindt. Mevrouw Ter Kuile wijst erop dat nu de Commissie Toetsing aan de orde is en niet de Commissie Evaluatie. Het werk van deze commissie is klaar. Aan het bestuur is daarvan een rapport opgeleverd, waarvan mevrouw Ter Kuile in de decembervergadering verslag heeft gedaan.

Commissie Wetgeving

De heer Weening merkt met betrekking tot de leden van deze commissie op dat de heer Vrouwdeunt inmiddels geen deurwaarder en commissielid meer is.

De voorzitter beaamt dit; het wordt aangepast, ook vervalt (bestuur) achter de naam van de heer Van de Donk. De heer Vrouwdeunt staat ook nog vermeld als lid van de Commissie Privacy. Bij de Vacaturecommissie dient de heer Pijloo te worden toegevoegd en de heer Esseboom van de lijst te worden afgevoerd. (*acties*)

De heer Van der Pas bedankt de heer Jans en mevrouw Cazemier, namens de Commissie Wetgeving en iedereen die geholpen heeft, voor hun goede begeleiding van de beroepsgroep bij de implementatie van de vereenvoudigde beslagvrije voet.

Commissie Herijking KBvG-regelgeving

Herijking KBvG-regelgeving staat apart geagendeerd, vragen en opmerkingen komen aan de orde bij punt 9.

Stuurgroep en Werkgroep Privacy Handboek en Gedragscode

Mevrouw Bakhuis merkt op dat in de vorige Ledenraad is besproken (zie ook de notulen) dat de werkgroep die zich aanvankelijk bezighield met het privacyhandboek en de gedragscode, aan de slag zou gaan met het verzamelen van bevindingen en deze terug te koppelen aan de AP (Autoriteit Persoonsgegevens). Zij heeft daar nog geen beweging in gezien. De voorzitter had datzelfde punt genoteerd. Hij heeft begrepen dat de concept-gedragscode nog niet gereed is. Mevrouw Bakhuis wijst erop dat het in het eerste kwartaal klaar zou moeten zijn; wellicht is meer tijd nodig. Zij denkt dat de beroepsgroep er behoefte aan heeft dat zaken wat meer zijn vastgelegd.

De heer Brouwer meldt dat dit punt nog moet worden opgepakt en zegt toe dat het bestuur er meer focus op zal leggen. In de volgende Ledenraadsvergadering wordt er adequaat verslag gedaan en een planning gegeven. De heer Waters neemt aan dat dan ook de concept Verordening (de gedragscode) ter beschikking wordt gesteld. De heer Brouwer zegt ook dat toe. (*acties*)

Commissie Schuldenwijzer

De heer Nouta merkt op dat in het verslag van deze commissie staat dat het onderzoek naar de impact van Schuldenwijzer is begeleid door het bestuur en de Begeleidingscommissie, terwijl in de begeleidende brief bij het rapport van de heer Brouwer staat dat het bestuur zich tijdens het

onderzoek volledig afzijdig heeft gehouden van het onderzoek en de onderzoekers. De heer Brouwer licht toe dat het bestuur zich heel bewust niet heeft bemoeid met het onderzoek; dat was aan de Begeleidingscommissie. Het bestuur wilde op geen enkele manier de indruk wekken in dit proces sturend bezig te zijn geweest.

Commissie King

Mevrouw Botter meldt dat in februari welkomstpakketten naar de nieuwe leden worden gestuurd: een welkomstbrief, enkele attenties en een verslag van actualiteiten, alsmede een overzicht en uitleg van de structuur van de KBvG. De commissie is bezig met de organisatie van een leuke, verrassende bijeenkomst voor de hele beroepsgroep, in maart van dit jaar. De uitnodiging verschijnt binnenkort en hopelijk meldt men zich massaal aan. In mei wordt er een pre-ALV georganiseerd voor nieuwe leden.

Wetgevingsoverzicht

De heer Waters noemt uit dit overzicht het conceptvoorstel met betrekking tot mediation en vraagt of bij andere partijen draagvlak is voor het standpunt van de KBvG. Hij kan zich voorstellen dat MKB Nederland dit traject ook niet wil inslaan, met het oog op het innen van vorderingen. De heer Brouwer beaamt dit. Er lopen diverse contacten en er zijn en worden lijntjes gelegd.

De heer Waters noemt het WODC-rapport 'Betalingsregelingen – Bevorderen van haalbare betalingsregelingen bij private schuldeisers'. Dit is het stuk dat hij eerder heeft aanbevolen; de link naar waar het te vinden is, wordt in het overzicht genoemd.

De heer Van der Pas constateert dat de KBvG input heeft gegeven op dit rapport. Hij is daar benieuwd naar en vraagt deze reactie te delen. Hij vraagt zich bijvoorbeeld af of daarin door de KBvG aandacht wordt besteed aan de bescherming van schuldeisers en hoe dat is verwoord. De heer Brouwer antwoordt dat er een schriftelijke reactie is gegeven en dat deze naar de Ledenraad zal worden doorgestuurd.

De heer Nocco geeft aan dat de bij de Wet stroomlijning keten voor derdenbeslag aangegeven link niet werkt. Het in het overzicht aangegeven tijdschema in dezen maakt duidelijk dat het proces volop doorstroomt. Er ligt nu echter een impactanalyse die aangeeft dat een en ander forse gevolgen heeft voor de beroepsgroep; de stroomlijning van de hele keten heeft misschien nog wel meer invloed dan in het rapport van Flynth. Heeft het bestuur er een beeld van in hoeverre het laten inbouwen van een voorziening door de overheid, in het kader van de Wet stroomlijning, invloed heeft op de beroepsgroep? Zijn daarbij aspecten die mogelijk invloed hebben op Schuldenwijzer?

De heer Brouwer beaamt dat er een zeer ambitieuze planning is aangegeven, die ervan uitgaat dat dit snel gebouwd wordt en alle daarbij betrokken partijen op tijd klaar zijn. Deze wet vloeit voort uit de implementatie van de Vereenvoudigde beslagvrije voet, waarbij de nodige vertraging optrad. Er was vier jaar voor nodig, maar toch denkt men nu dat de voorziening van de Wet stroomlijning keten voor derdenbeslag in een jaar gebouwd en geïmplementeerd kan worden. Het bestuur verwacht echter dat de doorlooptijden wel zullen opschuiven, sowieso moet het ontwerp opnieuw bekeken worden omdat SNG heeft geconcludeerd dat het onuitvoerbaar is. De wet is eigenlijk niets anders dan een verbreding van het digitaal beslagregister, dat is gekoppeld aan de beslagvrije voet. De verbreding zit hem vooral in de overheidspartijen die erop moeten worden aangesloten. De beroepsgroep wordt continu geconfronteerd met wetgeving die impact heeft op de bedrijfsvoering. De modernisering Beslag- en executierecht wordt momenteel geïmplementeerd; die heeft ook impact, evenals de nieuwe regels voor het beslag roerende zaken en het beslagvrije bedrag bij het bankbeslag. De consequenties zijn

behoorlijke inperkingen van de maatregelen die men kan nemen om schulden te innen. Bij doortrekken van de lijn van de Wet stroomlijning keten voor derdenbeslag heeft men straks te maken met een verbreed digitaal beslagregister, waarin deurwaarders straks niet alleen toetsen of er bij collega's al vorderingen in behandeling zijn maar ook bij de Belastingdienst, gemeenten, waterschappen, UWV, SVB en het CIB. Dat wordt een enorme database, zoiets als Schuldenwijzer maar dan vanuit de overheid. Vervolgens dient men daar weer rekening mee te houden in de afweging van het wel of niet nemen van maatregelen. Dat heeft grote impact, maar voor de deurwaarder is die door het Ministerie van SZW niet bekeken. De KBvG neemt in dezen wel een aantal acties. Het Ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) dient in dezen weer aan boord te komen, want SZW kaapt het beslagdomein bij de deurwaarder weg en JenV doet daar niets aan; dat is niet acceptabel. Een ander aspect is wat de heren van Flynth ook aangaven: een andere vergoedingssystematiek voor werkzaamheden. Daartoe biedt deze wet wat haakjes. Vorig jaar is een aanzienlijke subsidie verstrekt voor het bouwen – maar ook het beheer – van de vereenvoudigde beslagvrije voet. (Deze of volgende week volgt bericht aan de leden inzake een vergoeding hieruit voor kantoren.) De onderliggende geldstroom staat dus op de agenda – zij het nu nog als een soort statiegeldregeling – en is een aangrijpingspunt voor het meenemen van de bekostiging van het werk dat de beroepsgroep in de hele keten doet. Een en ander gaat op een aantal vlakken overigens nog wel een stuk verder dan het idee voor Schuldenwijzer ooit was.

De heer Nocco beaamt dat het onderwerp niet uit het oog verloren mag worden, omdat het inderdaad wellicht nog meer impact heeft dan nu voor Schuldenwijzer wordt aangegeven. Als er vervolgens sprake is van een goedgevulde database, blijven er misschien nog minder werkzaamheden over voor de beroepsgroep. De heer Brouwer benadrukt dat het bestuur er alert op is. Vooral het hebben en houden van een gelijkwaardige positie ten opzichte van de andere ketenpartners is van groot belang. Verder is inning een onderdeel van het rechtsstelsel, dat niet weggeschoven dient te worden onder het mom van 'het gaat alleen maar over schulden'. Het lastige is dat SZW gewoon doordendert en niet zelf vraagt of de beroepsgroep dit wel wil. Het is dus zaak in dezen goed tegenwicht te geven. De heer Boiten heeft zitting in de stuurgroep. In de volgende vergadering wordt er nader op ingegaan. (**actie**) De heer Van der Pas merkt op dat de heer Brouwer in de vorige vergadering zei dat het ketenpartnerveld denkt dat de gerechtsdeurwaarder alleen maar met arme mensen te maken heeft, terwijl dat slechts in 10% van de gevallen zo is. Dat cijfer was nog niet wetenschappelijk onderbouwd, maar daar zou aan worden gewerkt. Wat is de stand van zaken? De heer Brouwer meldt dat, ook in het kader van de verkiezingscampagne, bekeken is hoe onderzoek gedaan kan worden en cijfers over mensen met schulden kunnen worden afgezet tegen cijfers die de KBvG zelf heeft, om zo een wetenschappelijk beeld te kunnen geven. Vanuit de schuldhulpverlening blijken heel weinig cijfers voorhanden te zijn, dus de genoemde 10% is momenteel nog niet onderbouwd en dat is ook lastiger dan gedacht.

De heer Van der Pas merkt op dat er, als gevolg van alle steunmaatregelen voor het ondernemers in deze coronatijd, een stuwmeer aan uitgestelde belastingschulden ontstaat. Op enig moment komen die naar voren en dan heeft de Belastingdienst een enorm preferente positie. Het zou nu al gaan om € 13,2 miljard. Hoe kan ervoor worden gezorgd dat deurwaarders met hun vorderingen niet eerst hoeven af te wachten tot dat bedrag is opgelost? Er worden allerlei regels herzien, dit zou er ook een moeten zijn. De heer Waters vult aan dat men het liefst een wetsvoorstel zou hebben, waardoor de Belastingdienst gewoon een concurrent-schuldeiser wordt.

De voorzitter overweegt dat het toch niet zo kan zijn dat de overheid eerst betalingsuitstel verleent voor € 13,2 miljard zodat ondernemers het hoofd boven water kunnen houden, om dit bedrag vervolgens rücksichtslos te gaan incasseren en de betreffende ondernemers alsnog te laten omvallen.

Hij stelt zich voor dat ook de Belastingdienst dat op een andere manier wil gaan regelen. De heer Van der Pas denkt dat het geld niet in een keer zal worden opgeëist maar uitgespreid over meerdere jaren. Als schuldenaren behalve de Belastingdienst nog meer schuldeisers hebben, vreest hij echter wel dat het immorele appel om maar in te schikken, dat de Tweede Kamer nu heeft gedaan aan private partijen naar aanleiding van de toeslagenaffaire, zich zal vertalen naar dit dossier. In dat traject laat de beroepsgroep een stevig tegengeluid horen, namelijk dat het niet fatsoenlijk is om private partijen te vragen mee te betalen aan de door de overheid veroorzaakte ellende. Nu zou al voorgesorteerd kunnen worden op toekomstige perikelen met betrekking tot de uitgestelde belastingverplichtingen. De heer Brouwer antwoordt dat het bestuur hierover contact heeft met MKB-Nederland, dat hier vooral mee in de maag zit; niet alleen met de belastingkwestie, maar vooral ook met het sneeuwbaaleffect dat faillissementen van organisaties hebben. De Belastingdienst komt in geval van een faillissement eerst, dan de bank en dan komt de rest, te weten andere ondernemers. Gekeken wordt naar mogelijkheden om anders dan anders te kunnen omgaan met afwikkelingen. Een van de ideeën is dat de Belastingdienst niet vooraan staat om de schuld te innen, maar om die weg te strepen. De KBvG helpt MKB Nederland – dat een veel sterkere lobby heeft – met input en ideeën.

De heer Nouta waarschuwt voor het al te fel van leer trekken als KBvG in dezen; de overheid zou een tijdelijk moratorium kunnen afkondigen voor de betreffende bedrijven en dan is de beroepsgroep verder van huis.

De heer Nocco zag op LinkedIn een post van de heer Van der Putten, over de titelverschaffing door gerechtsdeurwaarders; dit blijkt een langgekoesterde wens van de heer Van der Putten. Is dat ook het standpunt van het bestuur en wat is de stand van zaken?

De heer Van der Putten antwoordt dat dit het standpunt is van de KBvG, zie aanbeveling 2.3.3 in het Meerjarenbeleidsplan. Over dit onderwerp verschijnen veel rapporten. Ook de KBvG heeft hierover een paar keer gepubliceerd. Er is een tegenreactie gekomen vanuit JenV, in de vorm van een rapport dat aangeeft dat de Belgische situatie voor Nederland niet relevant is, omdat hier wel snelle verstekrechtspraak is. Daarmee mist JenV bewust het punt dat het niet gaat om snelle, maar wel om goedkope en toegankelijke verstekrechtspraak. Naar aanleiding van het bericht is de heer Van der Putten gebeld door iemand van Rechtspraak/Strategie, die aangaf dat men hiermee ook in de maag zit. Dit is besproken in het bestuur en het wordt een onderwerp in het verkiezingscampagne-debat; momenteel onderzoekt de KBvG of er op dit onderdeel een preadvies geschreven kan worden. Een optie is de rapporten bij elkaar te nemen; uit een quickscan ervan blijkt dat er vanuit geen enkele sector kritiek is, alleen vanuit het departement zelf. Een lang gekoesterde wens van de heer Van der Putten is het opleveren van een breed-maatschappelijk rapport aan de minister.

8 Verslagen en overzichten bestuur

Het bij de stukken gevoegde bestuursverslag wordt doorgenomen.

2. Toeslagenaffaire

De KBvG heeft een standpunt ingenomen met betrekking tot de oproep van de Tweede Kamer aan private partijen om ook 'hun verantwoordelijkheid te nemen' en dit verwoord in een brief, die ook bij de stukken is gevoegd.

De heer Waters vindt dit een prima brief. De heer Van der Pas noemt een deze week gestuurde e-mail over het amendement inzake het moratorium. In die mail werd ook met enige trots gemeld dat de schulden door de Belastingdienst betaald worden, maar dat maakt geen deel uit van het meegezonden

amendement. Het idee van met name de heer Wilders is nog niet omgezet in formele wetgeving. Wat is de status van de melding dat de Belastingdienst de schulden zal voldoen? Gaat het om een toezegging zoals die over de Btag-tarieven?

De heer Brouwer antwoordt dat het gaat om de richting van de beweging; het gaat die kant op. In de mail is het inderdaad te sterk verwoord. Hij licht toe dat zaken rond de toeslagenaffaire dagelijks kunnen wijzigen. Het bestuur probeert ervoor te zorgen dat er wetgeving komt die zo veel mogelijk werkbaar is, geeft veel feedback en input. Het door de Kamer ingediende voorstel – tijdens de behandeling van de wet in de Kamer – is overigens nog geen wetgeving. Heel ongelukkig is dat in het moratorium staat dat, zodra er wel sprake is van wetgeving, deze geldt met terugwerkende kracht. De KBvG heeft gisteren een brief gestuurd aan de Staatssecretaris van Financiën mevrouw Van Huffelen, SZW en JenV en daarin aangegeven dat de beroepsgroep nu in een onmogelijke situatie zit: men wordt geconfronteerd met een moratorium dat misschien wet wordt, waarmee deurwaarders in de afgelopen dagen wellicht ten onrechte beslagen hebben gelegd, exploten betekend et cetera. Dat kan niet bestaan, dus de bepaling van terugwerkende kracht dient te vervallen. Dat is zeer ingewikkeld, omdat het voorstel inmiddels bij de Eerste Kamer ligt, die geen amendementsrecht heeft. De heer Jansen heeft over de kwestie wel goed contact met de juristen van JenV. Belangrijk is dat de beroepsgroep kan beschikken over de gegevens van gedupeerden en hun partners; als bekend is om wie het gaat, kan men in dezen ook verantwoordelijke, professionele afwegingen maken. Gisteravond nog gaf men vanuit Financiën aan dat ervoor was gekozen dat in elk geval voor de gerechtsdeurwaarders een werkbare route is om de gegevens te verkrijgen. SNG heeft de techniek voor het per kantoor aangeven van gedupeerden al gereed. Als die gegevens bekend zijn, is ook de schade duidelijk; schuldeisers hebben immers gewoon schade geleden. De motie-Wilders draagt betaling daarvan ook op. De Belastingdienst is nog terughoudend; men hoopte dat alle partijen de schulden zouden kwijtschelden, maar die hoop wordt met de dag kleiner. Daarnaast heeft de dienst er geen idee van om hoeveel het gaat, als er wel betaald moet gaan worden. De KBvG vindt dat het simpel is: als men wil voorkomen dat er een deurwaarder aan de deur komt, moet men zorgen dat alle vorderingen bij deurwaarders zijn betaald. Daarna kan men rustig met alle andere partijen gaan praten. Hoe dan ook, het is een zeer dynamisch proces en er is vrijwel dagelijks overleg, vaak tot laat in de avond. Er wordt hard geprobeerd hier goed doorheen te komen, maar het staat vast dat de overheid en de Belastingdienst van dit dossiers een enorme puinhoop hebben gemaakt.

3. Verordening grenzen tariefmodellen

De heer Nouta merkt op dat de eerste zoomsessie over de uitvoering van de verordening onaangenaam eindigde; wellicht kan daarover op een later moment een keer gesproken worden. Bij de tweede zoomsessie viel het de heer Nouta op dat de heer Boiten zijn uiterste best deed, maar dat er toch nog wel wat vragen onbeantwoord bleven. Die werden eerst doorgeschoven naar het einde van de sessie en vervolgens naar de Q&A op de site van de KBvG. Zorgvuldigheid is op zich belangrijker dan snelheid, maar er is nog maar tijd tot 1 mei a.s. om eventueel in overleg met opdrachtgevers te komen tot een aanpassing van een contract. Het is daarom zaak op korte termijn een nieuwe sessie in te plannen. Mevrouw Van Koningsbrugge antwoordt dat dit ook zal gebeuren; over drie weken is een geschikte termijn. Daarnaast worden de vragen die bij het webinar niet werden beantwoord, in de loop van volgende week alsnog voorzien van een antwoord en bij de Q&A op de website gevoegd. Dit wordt uiteraard ook gecommuniceerd naar de leden. (*acties*)

De heer Swier heeft ook deelgenomen aan het laatste webinar. Hij vindt dat de heer Boiten een van de onderwerpen anders uitlegde dan eerder steeds is besproken en vraagt zich af hoe daarmee nu moet worden gegaan. Hij is benieuwd naar de mening hierover van andere Ledenraadsleden die aan

het webinar hebben deelgenomen. Het gaat vooral om het korting geven op exploten, met name dagvaardingen; volgens de heer Boiten is dat geen enkel probleem, maar zoals gezegd is dat in de Ledenraad naar de mening van de heer Swier toch echt anders besproken.

De heer Nouta geeft aan dat het gaat om artikel 6. Dit werd gaandeweg het webinar voor hem ook steeds onduidelijker. Het is zaak daarover op korte termijn weer te discussiëren, maar er dient wel een duidelijk antwoord te komen van degene die het webinar geeft. Verder is het in algemene zin van belang dat wordt bekeken hoe en op welke termijn deze verordening wordt geëvalueerd.

De heer Swier merkt op dat het er hem vooral om gaat dat zijns inziens is afgesproken dat aan opdrachtgevers geen korting wordt gegeven, met het objectief om te kunnen verdienen aan exploten. Over het laten betekenen van een dagvaarding op verzoek van een groot incassobureau voor bijvoorbeeld € 40, betoogt de heer Boiten/het bestuur dat dat niet beoogd is om de opdrachtgever eraan te laten verdienen. Hij vraagt zich af of alleen hij dit anders heeft begrepen.

De heer Van Rooij bespreekt dat het een smalle basis is om de heer Boiten bij zo'n webinar neer te zetten als een soort alwetende, omdat deelnemers toch gaan varen op de gegeven antwoorden. Het is natuurlijk onmogelijk om na evaluatie terug te moeten naar een klant, met de opmerking dat iets tijdens een webinar verkeerd is begrepen. Er ligt erg veel gewicht op wat er in zo'n sessie wordt verteld en het is nogal wat om zo even voor de vuist weg al die vragen te beantwoorden. Het bestuur dient daar heel zorgvuldig mee om te gaan, alsook met wat er in de Q&A komt; die informatie is toch niet vrijblijvend.

De heer Brouwer beaamt dit. Inderdaad is er tijdens een webinar over dit onderwerp best sprake van spanning en druk; het gaat om grote belangen. Het bestuur heeft gesproken over de vraag wat het hier nu mee moest. De meest veilige weg is het aanbieden van de verordening en daarbij aan te geven dat eventuele interpretatieverschillen aan de rechter kunnen worden voorgelegd. Dat zou niet gepast zijn; het is immers een gezamenlijke verordening. Bij de Q&A is vooral geprobeerd concrete handreikingen te geven, in het besef dat er rechten ontleend kunnen worden aan wat daar staat. Concluderend: het bestuur wil er met elkaar over kunnen praten en zeker weten dat er kennis en uitleg wordt gegeven, zodat iedereen goed op weg gaat. Tegelijkertijd moet voorkomen worden dat in de uitleg nieuwe wetgeving wordt gecreëerd.

De heer Swier herhaalt dat hij altijd heeft begrepen dat het doel van de verordening heel simpel als volgt was: een opdrachtgever gaat niet verdienen aan exploten, want dat geeft een perverse, ongewenste prikkel. Hij hoort daarover geen opmerkingen van de andere leden, dus hij veronderstelt dat hij dit zelf niet goed heeft gehoord. Het maakt ook niet meer uit, want als er 'aan de voordeur' korting gegeven mag worden, hoeft dat 'aan de achterdeur' niet meer.

De heer Van der Pas had het net zo begrepen als de heer Swier.

Mevrouw Van Koningsbrugge (bureau KBvG) meldt dat zij de bespreekgeschiedenis in de Ledenraad niet precies kent, maar dat in de toelichting bij de verordening expliciet staat dat er achteraf geen korting mag worden gegeven. Vooraf mag dat wel. De nuance zit hem in het volgende: als een deurwaarder met een opdrachtgever afsprekt om een exploit uit te laten brengen voor 50% van het tarief, zou er sprake zijn van 50% korting. Op dat moment is echter niet bekend of de vordering geïnd gaat worden. Als dat niet gebeurt, zijn de kosten van de opdrachtgever gewoon 50% van het tarief van

de Btag geweest. Als de vordering wel wordt geïnd, heeft hij erop verdiend. Wat de gerichtheid betreft, is het nog maar de vraag of dat dan zo is geweest.

De heer Waters geeft aan dat hij volledig achter de woorden staat van de heren Swier en Van Rooij. Wat mevrouw Van Koningsbrugge aangeeft, is niet wat de Ledenraad in eerdere besprekingen hierover heeft bedoeld. Het is echt nodig hierover opnieuw in discussie te gaan. De heer Swier vraagt wat daarvoor de juiste tijd en plaats is.

De heer Van der Putten vult aan op wat de heer Brouwer zojuist heeft toegelicht: er is net een nieuw beslagrecht, waarover vragen zijn gerezen en waarin sprake lijkt van discrepanties. Dit is voorgelegd aan het departement, dat daarop antwoordt dat het inmiddels uit haar handen is en dat het nu aan de maatschappij is. De vragen komen uiteindelijk terecht bij een rechter, of weer opnieuw bij de wetgever; zo gaat de rijksoverheid daarmee om. Binnen de beroepsgroep staat men veel dichter bij elkaar en het bestuur heeft met dit onderwerp geworsteld; volgt het de formele lijn, zoals de rijksoverheid dat doet, of gaat het mede uitleg geven? Daarover gaat dit gesprek.

De heer Swier zou het wat vreemd vinden om bij eigen wet- en regelgeving te kiezen voor die formele lijn. Hij herhaalt zijn vraag: heeft hij het al die tijd verkeerd begrepen en wat is de plek voor discussie hierover? De voorzitter vindt dat dat in beginsel de Ledenraadsvergadering is, maar dat discussie op dit moment moeilijk is omdat de betreffende portefeuillehouder (de heer Boiten) nog niet aanwezig is. Hij stelt voor de exacte uitleg van de vastgestelde verordening te bespreken in de volgende vergadering. (**agenda**)

De heer Swier vindt dat het niet gaat om het al dan niet aanwezig zijn van de heer Boiten, hij bedoelt hem ook niet aan te vallen. Het gaat om de vraag of de gegeven uitleg bij de verordening is zoals de Ledenraad het heeft bedoeld. Zijns inziens wilde de Ledenraad dit, omdat men iets juist niet meer wilde; nu lijkt de voordeur echter wijd open te worden gezet voor het onbeperkt geven van korting aan klanten. De heer Ruis sluit zich daar volledig bij aan. De verordening heeft een historische achtergrond en dat is ook allemaal beschreven. Een van de zaken die men ermee wilde repareren, is de mogelijkheid van een schuldeiser om te verdienen aan werkzaamheden van de deurwaarder. Er is daarbij niet gesproken over voor- en achterdeuren, maar er is een standpunt ingenomen. De heer Ruis gaat ervan uit dat er een heldere uitleg achter zit en stelt voor het bestuur wat de tijd te geven om die voor de Ledenraad te formuleren.

Inmiddels heeft ook de heer Boiten zich omstreeks 16.00 uur bij de vergadering gevoegd.

De heer Nouta wijst op het gevaar van het proberen te creëren van een norm, terwijl er al mee wordt gewerkt. Het wordt met al die elementen en een nieuwe discussie in de Ledenraad wel erg ingewikkeld om het goed te doen. Het is zaak dat er op zeer korte termijn duidelijkheid komt.

De heer Boiten geeft aan dat het bestuur consequent uit de verordening en de toelichting daarop citeert. De Q&A bestaat ook voor 90% uit tekst uit de toelichting. Deze stukken zijn door de Ledenraad behandeld, voor ze naar de minister zijn gestuurd. Het is te makkelijk om te zeggen dat aan de verordening nu vorm wordt gegeven, terwijl hij al is ingevoerd.

De voorzitter constateert een verschil tussen hoe de verordening volgens meerdere Ledenraadsleden is bedoeld en de uitleg in de Q&A. Het is belangrijk dat er eenduidigheid is. Hij vraagt de Ledenraad

hoe dit opgelost kan worden. De heer Swier vult aan dat zijn vraag was hoe anderen de kwestie zien en hoe de Ledenraad hier nu vervolgens mee omgaat.

De heer Nouta merkt op dat men moet waken voor het maken van verboden prijsafspraken.

Het staat mevrouw Bakhuis ook bij dat aan het begin is gezegd: er is een Btag-tarief. Tevens is aan de orde geweest dat er onder het Btag-tarief wordt gewerkt en hoe kortingen geven aan opdrachtgevers daar dan in past. Zij volgt het gevoel van de heer Swier, maar blijkbaar pakt het in de uitwerking anders uit dan was bedoeld.

De heer Van Rooij heeft de toelichting van mevrouw Van Koningsbrugge op zich laten inwerken en concludeert dat het zo uitgelegd toch wel klopt met hoe de totstandkoming van de verordening in de Ledenraad is besproken. Als een opdrachtgever een portefeuille aanlevert om die van A tot Z te executeren en daarmee wordt afgesproken dat elk exploit € 40 kost, komt de zaak in orde of niet maar verdient die opdrachtgever daar uiteindelijk niet op. Als de deurwaarder in dat geval een exploit incasseert, rekent hij daar € 80 voor en brengt dit niet in rekening bij de opdrachtgever. Als een exploit niet in orde komt en het hele dossier wordt afgerekend dan kan de opdrachtgever dat ter herincasso aanbieden, maar dat is ook zo bij no cure, no pay of het offeren van een kostenmaximum. Daarvan is gezegd dat dit geen gerichtheid is op verdienen op een ambtshandeling. Nu wordt echter gevraagd naar de situatie dat iemand slechts één exploit aanbiedt; dan is het een fors verschil en wordt het anders. Dat nuanceverschil heeft de heer Van Rooij in de aanloop naar de verordening niet zo scherp opgemerkt en het leidt nu tot discussie. Tijdens het webinar is wellicht geantwoord in die lijn, maar de situatie is anders; zo is de betreffende beantwoording wellicht tot stand gekomen. De vraag is inderdaad hoe daar nu verder mee om te gaan.

De heer Waters heeft het webinar helaas niet kunnen bijwonen. Hij noemt een voorbeeld van een situatie die de Ledenraad volgens hem nooit heeft bedoeld: een deurwaarder kan met een groot incassobureau, met duizend dagvaardingen per jaar, een afspraak maken voor bijvoorbeeld 50%. Als deze opdrachtgever vervolgens naar een ander kantoor gaat en dat de vonnissen laat executeren, krijgt dat gewoon de geliquideerde proceskosten met 100% van het schuldenaartarief. Daar verdient de opdrachtgever toch op de kosten en daar worden vooraf bewust afspraken toe gemaakt?

De heer Boiten spreekt tegen dat, als in dit voorbeeld de score uiteindelijk 50% is, er niets wordt verdiend. De voorzitter merkt op dat dit dat weer afhankelijk is van de afspraken die de opvolgend deurwaarder maakt. De heer Boiten antwoordt dat als die deurwaarder 50% van de zaken incasseert en een andere deurwaarder heeft die tegen 50% gedaan, is er door de opdrachtgever niets verdiend omdat hij 50% heeft betaald en 50% geïnd heeft gekregen. Het is dus vooraf niet te zeggen of een opdrachtgever eraan gaat verdienen of niet. Dat maakt de gerichtheid duidelijk; het maken van een afspraak die er echt op is gericht om eraan te verdienen, is wat anders. Bij het niet mogen geven van kortingen spelen overigens ook mededingingsrechtelijke aspecten, maar dat is weer een ander punt.

De heer Van Rooij denkt toch dat bij het los aanleveren van elke opdracht, met daarbij het incasseren van de hoofdsom en de kosten, sprake is van verdienen op een ambtshandeling; dat is daar ook op gericht. In dat opzicht is hij het eens met de heer Swier.

De heer Boiten herhaalt dat hij zo dicht mogelijk bij de verordening en de toelichting daarop probeert te blijven; hij kan dan niet om de door hem gegeven uitleg heen. Dat kan wel betekenen dat de bedoeling van een aantal Ledenraadsleden anders is geweest, toen de verordening werd ontwikkeld.

In dat geval zou bekeken kunnen worden of de verordening moet worden aangepast, maar op basis van de huidige verordening is deze discussie een gepasseerd station. Als er al een discussie gevoerd wordt, hoort die thuis bij de rechter.

De heer Swier merkt op dat dit toch niet waar kan zijn, bij de eigen wetgeving. Hij herhaalt dat het hem er niet om gaat het bestuur aan te vallen; hij heeft in dezen altijd een andere beleving gehad en vraagt zich af waar het dan zo mis heeft kunnen gaan. Ook niet-Ledenraadsleden stelden tijdens het webinar dezelfde vraag, dus de heer Swier is zeker niet de enige die hier een ander idee bij had. Hij blijft zich afvragen of de Ledenraad dit, of iets anders heeft besloten.

De voorzitter geeft aan dat hij hier niet direct zelf een onderbouwd oordeel over kan geven. Het onderwerp kan geagendeerd worden voor de volgende vergadering, maar dat betekent dat er dan in feite een voorstel tot wijziging van de verordening zou moeten worden ingediend.

De heer Van der Pas vindt het een goed idee de discussie te voeren in de volgende vergadering, waartoe de heer Swier zijn punten kort op papier zet. Dat beoogt niet per definitie het herschrijven van de verordening – de Ledenraad is Don Quichot niet – maar wel als Ledenraad op zoek gaan naar (antwoorden met betrekking tot) de vrije interpretatieruimte daarin.

Mevrouw Stockmann was aanwezig bij het webinar. De discussie horende, begrijpt zij de opmerking met betrekking tot het niet indirect mogen verdienen heel goed. Zij is echter ook van mening dat de beroepsgroep goed bij zichzelf moet blijven; zelf goed bekijken of een opdrachtgever direct verdient aan ambtshandelingen. Zij kan zich voorstellen dat er ook voorbeelden zijn – die zijn ook al genoemd – dat een deurwaarder wel een incassobureau als klant heeft die de dagvaardingen door hem laat betekenen, en die daarna met een vonnis terugkomt om te executeren. De deurwaarder kan dan prima berekenen of € 40 een tarief is dat wel of niet uit kan, zoals de heer Boiten ook bedoelt. Zij geeft het volgende mee: men is constant op zoek naar alleen maar die klanten/opdrachtgevers die er eventueel misbruik van maken. Als dat de verwachting is, moet men er niet aan beginnen. Een kantoor heeft zelf een verantwoordelijkheid om te bekijken of het wel of niet kan, of de opdrachtgever er wel of niet aan verdient. Dit is een boodschap die mevrouw Stockmann uit het webinar heeft meegenomen.

De heer Weening overweegt dat het wellicht goed is dat de Ledenraad, als het onderwerp in de volgende vergadering wordt besproken, ook naar zichzelf kijkt: wat zegt het over de wijze van besluitvorming, als een aantal zeer betrokken leden met veel ervaring en inhoudelijke kennis zo'n andere afdronk heeft? Er is dan toch iets niet goed gegaan; hoe kan dat in de toekomst worden voorkomen en hoe kan dit verbeteren?

De voorzitter is het daarmee eens, maar vindt de inrichting van regelgevingstrajecten wel een ander onderwerp. Hij sluit de discussie voor nu.

4. Samenwerking BFT

De heer Brouwer licht toe dat het overleg met het Bureau Financieel Toezicht (BFT) voortvarend verloopt. Dit heeft inmiddels geresulteerd in een concept intentieverklaring, waarin werkafspraken en communicatieafspraken zijn vastgelegd en dat momenteel ter goedkeuring voorligt bij beide organisaties. De betreffende werkgroep heeft veel voorwerk verricht, waarin mevrouw Bakhuis en de heer Ruis een grote rol hadden. Het proces was erg taai in het begin, maar kwam aan het eind in een stroomversnelling. Ook de reguliere contacten met het BFT verlopen op dit moment erg goed.

De heer Nocco informeert naar de aard van de afspraken in de overeenkomst. De heer Brouwer antwoordt dat gekozen is voor een opzet die vergelijkbaar is met het convenant met JenV. Er zijn gezamenlijke doelstellingen/aandachtsgebieden geformuleerd (zoals het uiteindelijk niet meer bestaan van de doorbelasting Toezicht en Tuchtrect), maar ook die van de afzonderlijke organisaties. Werkafspraken geven aan wie met wie overleggen en in welke frequentie, en een aantal belangrijke onderwerpen waarmee men aan de slag gaat. Niet opgenomen is het vragen van toestemming aan elkaar, maar wel dat men elkaar vindt als het nodig is.

Mevrouw Pap vraagt of er ook is gesproken over de pijnpunten, die gespeeld hebben. De heer Brouwer antwoordt dat er in elk geval vier gesprekken zijn geweest, waarbij ook JenV aanwezig was. Daar is dus gesproken in de driehoek JenV-KBvG-BFT, om ervoor te zorgen dat de zaken weer in een constructieve flow kwamen. Daarbij kwam ook het mediabeleid aan de orde; BFT is op dat vlak terughoudender geworden in de communicatie. Afgesproken is om het met elkaar te delen, als men benaderd wordt door media. Die pijnpunten, zoals de reactie van het BFT vorig jaar op het rapport-Oskam, zijn zeker besproken.

5. Samenwerking JenV

De heer Brouwer licht toe dat er sinds de laatste vergadering weer best veel is gebeurd, ook op politiek gebied. Net toen er stappen gemaakt konden worden, viel het kabinet. Daarna zijn er veel commissievergaderingen geweest over het wel of niet controversieel verklaren van allerlei onderwerpen. In een van die overleggen is het verhogen van de Btag-tarieven aan de orde geweest; het bleek echter onjuist geagendeerd te zijn. De minister zou namelijk een brief sturen en dat kan als zodanig niet controversieel worden verklaard. De huidige politieke agenda wordt bovendien heel sterk bepaald door de toeslagenaffaire. De verwachting was dat de rust door het reces zou terugkeren en de minister verder kon met het afhandelen van zaken, waaronder deze AMvB, maar nu is er alsnog voor volgende week donderdag een verlengd AO (Algemeen Overleg) gepland inzake Armoede en Schulden. In december werd het eerdere AO nogal gedomineerd door de verhoging van de Btag-tarieven. Het bestuur houdt in de gaten of het onderwerp voor dit verlengde AO wordt geagendeerd. Wekelijks wordt de strategie in deze ontwikkeling met het lobbybureau WKPA afgestemd. Het bestuur wil in elk geval duidelijkheid van de huidige (demissionair) minister. Een en ander wordt straks nader toegelicht in het besloten deel van de vergadering.

De heer Van der Pas wil zijn vragen in het openbare gedeelte stellen. De heer Brouwer bepaalt of hij er nu of straks antwoord op geeft. Een onderdeel van het convenant is het schrappen van de procedure tegen de Staat. Verhoging van Btag is dat niet; dat is een soort gentlemen's agreement daaromheen. In hoeverre kan het ministerie het schrappen van de procedure, onder dit convenant, afdwingen? Hoe vast zit de KBvG daaraan? De heer Brouwer antwoordt – onder voorbehoud van juridisch oordeel – dat het convenant een samenwerkingsovereenkomst is en dat het schrappen van de procedure op grond daarvan niet echt is af te dwingen. Er zijn echter wel afspraken in vastgelegd. De KBvG heeft bij JenV aangegeven dat het royeren van deze procedure op dit moment niet wordt uitgevoerd, vanwege de kwestie rond de Btag-tarieven. Het gaat er vooral om dat het ministerie in de praktijk laat zien wat de waarde is van zo'n convenant en daar horen ook resultaten bij. De situatie is echter dat het eerste dat JenV zou doen – de Btag verhogen – niet doorgaat. Dit staat inderdaad niet als zodanig in het convenant, maar hoort wel heel duidelijk bij het geheel.

De heer Van der Pas leest in een antwoord van het bestuur dat zowel de KBvG als PBO, als het Ministerie zich ten volle inzet om beide doelen te bereiken. Wat doet het Ministerie dan? Er wordt ook geschreven dat het nu de kunst is om heel zorgvuldig te manoeuvreren. Dit doet de heer Van der Pas

denken aan de houding van het KBvG-bestuur in het verleden ('je moet een broedende kip niet storen, laat ons nu maar'), terwijl de organisatie nu een bestuur heeft willen kiezen dat met de vuist op tafel slaat. De heer Brouwer antwoordt dat dit bestuur zeker niet stil blijft zitten, in de hoop dat het dan wel goed komt. Er is zeer intensief contact, aanstaande maandag is er weer vervolgoverleg met JenV op hoog niveau waarbij echt duidelijk zal moeten worden wat beide partijen gaan doen. De KBvG zet door. Het laveren heeft op dit moment vooral betrekking op het niet geconfronteerd willen worden met een motie van de Kamer op dit onderwerp; dat is de reden om een en ander nu meer te benaderen vanuit de stillere diplomatiek. Het bestuur schat niet in dat de Btag-verhoging echt van de baan is; zoals gezegd dient daar wel spoedig duidelijkheid over te zijn. Als zou blijken dat er op korte termijn echt geen zicht op is, is het zaak daar ook consequenties aan te verbinden.

Mevrouw Pap wijst op de opmerking van de heer Jansen, van Flynth: na zich te hebben verdiept in de beroepsgroep en de werkzaamheden ervan, was hij ervan overtuigd dat de tariefsverhoging gerechtvaardigd is, terwijl hij daar eerder anders over zou hebben gedacht. Misschien kan hij aangeven wat precies maakte dat hij zijn mening herzag, en kan het bestuur die informatie benutten. De heer Brouwer antwoordt dat JenV al van mening is dat een verhoging gerechtvaardigd en noodzakelijk is. Het knelpunt is vooral de aandacht die Kamerleden op verkiezingstoer hebben voor groepen als schuldenaren.

6. Herziening beslag- en executierecht

De heer Nouta noemt de bankbevragingen en de mails daarover van het Bureau. De strekking van de eerste mail was dat het vormvrij is, die van de tweede mail dat in dezen gekeken wordt naar de Normen voor kwaliteit en de AVG. De heer Nouta heeft dit voorgelegd aan zijn eigen juridische afdeling die heel resoluut was: de bank kan geen enkele eis stellen aan de wijze waarop de vragen aan de bank worden gesteld. De bank kan dus ook niet weigeren informatieverzoeken te beantwoorden, omdat die niet in het gewenste format worden aangeleverd. Wat de heer Nouta betreft hoeft aan het lijstje met voorwaarden van de bank in dezen geen aandacht meer besteed te worden. De bank krijgt het verzoek op de wijze waarop de deurwaarder dat goedgevindt en moet het vervolgens binnen een redelijke termijn – zo'n zeven dagen – beantwoorden.

De heer Waters vraagt zich af of de beroepsgroep zich in dezen buitenspel wil zetten, of dat men elkaar wellicht kan vinden in een goede wijze van communicatie. Hij opteert voor het laatste. De heer Waters wil graag wat meer weten over de handreiking voor ontruiming, waarover met de VNG wordt gesproken. Hij noemt verder dat in de vorige vergadering is gesproken over het e-Derdenbeslag en storingen daarbij. Is er gereageerd op de brief van de KBvG aan de banken inzake de venstertijden? Ook zou bekeken worden of er eventueel nog reparatie in de maak was.

De heer Van der Putten is het in juridische zin volledig met de heer Nouta eens; de wet zegt simpelweg dat een deurwaarder een bank kan bevragen en dat deze daar dan onverwijld op moet antwoorden. Omdat het gaat om grote hoeveelheden bevragingen en de KBvG toe wil naar een portal voor (semi)automatische gegevensuitwisseling, is vrij snel contact gelegd met de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) en de vertegenwoordigers van de grootbanken, om ervoor te zorgen dat de bevragingen zo effectief en veilig mogelijk gebeuren. Dat resulteerde niet in een sluitend systeem op 1 januari. Dat komt mede doordat een deurwaardersorganisatie veel slapende dossiers kent, waarbij niet bekend is of er wel of geen vermogen is. De blinddoek is nu deels afgeworpen, men heeft nu zicht en gaat bevragen. De grootbanken gaan hier op verschillende manieren – goed en minder goed - mee om. Bij de kleinbanken is het weer een ander verhaal, er worden regelmatig drempels opgeworpen en verzoeken gedaan die niet nodig zijn en dit begint een grote irritatie te worden. Er is dus nadere actie

nodig. Met de door de heer Nouta genoemde lijst van de KBvG kan men het best praktisch omgaan. Als soms een brief of een excelbestand handiger is, staat niets dat in de weg. Met betrekking tot de mail van de KBvG inzake het vormvrij zijn en de AVG, geeft de heer Van der Putten aan dat de AVG natuurlijk altijd geldt. Daarnaast heeft men zich uiteraard te houden aan de beroeps- en gedragsregels. Wat bedoeld is, is dat de specifieke bevraging die er nu is naar de bank, verder vormvrij is – zolang men zich dus maar houdt aan alle andere regels.

De heer Nouta vindt het zaak resoluut nee te zeggen tegen onterechte verzoeken en obstakels van banken. Uiteraard is het geen probleem als een bank bijvoorbeeld soms eens vraagt om wat uitstel, omdat het gaat om veel bevragingen. De heer Van der Putten beaamt dit. Het bestuur is het daar ook mee eens en probeert zo coöperatief mogelijk te zijn, maar op enig moment moet men een streep trekken en dat is in elk geval zo bij een vraag van een bank om informatie, die zij niet mogen ontvangen. Met betrekking tot de handreiking voor ontruiming en de VNG licht de heer Van der Putten toe dat de KBvG, zodra duidelijk was dat de wet werd ingevoerd, contact heeft opgenomen met de vertegenwoordigers van de gemeenten in het land. Afgelopen nazomer zijn er overleggen geweest, die moeizaam verliepen omdat de VNG nut en noodzaak van de nieuwe wet steeds ter discussie stelde. Het standaardantwoord was 'wij herkennen ons niet in dit probleem'. Maar de wet dient nu eenmaal te worden uitgevoerd en bovendien hebben gemeenten in dit geval meer nodig van de beroepsgroep dan andersom. De KBvG heeft een voorzet voor een handreiking gemaakt, om te komen tot een zo praktisch mogelijke regeling. Daarna bleef het lang stil, tot de VNG enkele weken geleden opnieuw contact opnam met het verzoek de handreiking te bespreken. Inmiddels heeft er een constructief overleg plaatsgevonden; de VNG blijkt meer met de door de KBvG ingebrachte punten te hebben gedaan dan de heer Van der Putten dacht. Morgen is er wederom een overleg met de VNG, waarbij de concept handreiking gefinetuned wordt.

De heer Nocco komt terug op informatiebevragingen bij banken. Hij vraagt of in elk geval met de banken kan worden afgestemd dat bevraging ook via e-mail mogelijk is. Enkele banken willen aanvragen per se per post ontvangen en dat is niet meer van deze tijd. In een workaround over aanvragen bij banken werd met klem geadviseerd om een exploit op te maken bij zo'n bevraging. Heeft het bestuur al een beter beeld bij de status van dat exploit? Het staat niet in Btag, er wordt analogie toegepast met betrekking tot de beslagbevraging bij Europese banken; houdt dat stand? Wat zijn de ervaringen hiermee van collega's en hoe administreren zij dit in hun repertoire? Wordt er daadwerkelijk een exploit opgemaakt of neemt men zo'n aanvraag op de koop toe en rekent er geen kosten voor?

De heer Van der Putten antwoordt dat er in dezen wel een Btag-bedrag is (€ 81), dat dus door de schuldeiser te verhalen is. Merkwaardig aan deze specifieke Btag is, normaal heb je een exploit of een proces-verbaal, in dit geval zou het overigens een proces-verbaal zijn, want je laat natuurlijk geen afschrift. Bijvoorbeeld bij toevoeging, het is niet im Frage of die kosten verhaalbaar zijn op de verwerende partij, het antwoord daarop is ja. Wat nog een interessante vraag is: of en op welke manier kun je ze nu ook verhalen bij het LDCR in geval van een toevoeging? Praktisch moet je een setje maken van een heleboel pdf'jes van exploit, dus dat zijn we nu in de praktijk aan het ondervinden, dat was de handreiking van de KBvG: maak nu een proces-verbaal, zet er die handtekening op, scan die in en koppel die aan Btag.

De heer Van der Putten heeft goed nieuws inzake storingen bij het e-Derdenbeslag. JenV heeft destijds aangegeven dat uit de letterlijke tekst althans een redelijke wetsuitleg volgt dat er, in geval van een storing, dus geen adres is waaraan kan worden betekend. Met die informatie is de KBvG teruggestuurd

naar de banken. Die zagen het echter anders en met die input is de KBvG weer teruggekomen bij JenV, waarop het ministerie aangaf in dezen te kunnen helpen; in een toelichting bij de Veegwet komt een opmerking met betrekking tot storingen en dat men in die gevallen gewoon fysiek kan betekenen.

Minder goed nieuws is er met betrekking tot de venstertijden. Die zijn onrechtmatig en de KBvG heeft dat duidelijk aangegeven bij JenV en de banken, maar het schiet toch niet op; er worden nog steeds venstertijden gehanteerd. Dit punt is deze week opnieuw aangekaart bij het departement. Inzake de bankbevragingen neigt de KBvG richting een procedure, misschien is dat ook nodig voor de venstertijden. De heer Waters vraagt of de Veegwet in dezen mogelijk ruimte biedt. De heer Van der Putten geeft aan dat het standpunt is dat er überhaupt geen sprake mag zijn van venstertijden. Als die wel erkend worden in bijvoorbeeld een Veegwet, zijn ze er formeel ook. Het is een erg lastige kwestie. De heer Waters heeft toch liever dat ze in de Veegwet staan, zodat men een fysiek exploit kan doen. De heer Van der Putten raadt iedereen aan om, als men een beslag moet leggen na de venstertijden, voorlopig naar de bank toe te gaan. De heer Swier merkt op dat hij dit geprobeerd heeft; de bank stuurde het terug met de opmerking dat er digitaal beslag moet worden gelegd. De heer Van der Pas wijst erop dat men in dit geval een verklaringsprocedure kan starten.

De heer Van der Putten beaamt dat er snel een echte oplossing moet komen. Als het departement daar niet spoedig mee komt, rest een gang naar de rechter.

9. Doorbelasting Tuchtrect en Toezicht

De heer Boiten meldt dat de KBvG inmiddels met het Hof de begroting zorgvuldig aan het doornemen is.

De heer Nocco heeft vanmorgen een bericht op LinkedIn geliket van minister Dekker, over een incassoregister. Blijkbaar is dat in deze verkiezingstijd wel heel belangrijk. Is de KBvG daar op een of andere manier bij betrokken? Waarom kan dit wel?

De heer Brouwer antwoordt dat de KBvG betrokken is geweest in de consultatieronde. Het bestuur zal dit grondig bekijken, want het gaat om iets dat bij de minister hoog op het eigen prestigelijstje staat. De vraag is of er niet weer meer toezicht bij komt, bijvoorbeeld doordat de beroepsgroep voor incassowerkzaamheden aan de incassowetgeving zou moeten gaan voldoen en de KBvG daarvoor past.

9 Herijking KBvG regelgeving

De heer Jans zou kort verslag doen inzake dit punt, maar is niet aanwezig. Mevrouw Ter Kuile stelt voor het onderwerp door te schuiven naar de volgende vergadering. De voorzitter heeft zitting in deze commissie en meldt dat de deelonderwerpen behandeld zijn en er druk wordt geschreven aan een integrale versie van de herijking, die de commissie dan zal ontvangen.

10 Reglement Vacaturecommissie

Er ligt een voorstel tot wijziging van het reglement van de Vacaturecommissie voor. Er wordt een artikel toegevoegd, dat behelst dat kandidaten die geen Ledenraadslid of bestuurslid zijn, een gesprek voeren met de voorzitter en vicevoorzitter van de Ledenraad, waarna de vicevoorzitter een advies over de benoeming uitbrengt aan de Ledenraad.

De heer Van der Pas heeft geen bezwaar tegen de wijziging, maar wel tegen de opmerking in het toegezonden memo dat de voorzitter tijdens het gesprek beoordeelt of er voldoende klik is. Het gaat niet om populariteit, maar om kwaliteit en het is juist goed als in zo'n commissie verschillende typen

personen zitting hebben. De voorzitter denkt dat de opmerking ook als zodanig moet worden opgevat. De tekst wordt aangepast naar: de voorzitter beoordeelt of de verwachtingen kloppen. (**actie**)

De heer Waters was verbaasd het punt op de agenda te zien. Er is vorig jaar immers al uitvoerig over gesproken, al ligt er nu een iets ander voorstel voor. In de vorige vergadering betoogden hij en de heer Swier dat de samenstelling van de Vacaturecommissie – twee Ledenraadsleden, twee niet-Ledenraadsleden en een lid van het bestuur – al voldoende spreiding in meningsvorming waarborgt en dat een screening van een lid voor de Vacaturecommissie niet nodig is. Een (toegevoegd) gerechtsdeurwaarder is prima in staat om een mening te vormen bij executies en dergelijke; waarom zou hij of zij dat niet kunnen over een kandidaatstelling voor een commissie of het bestuur? De voorgestelde wijziging is in feite een extra ballotage – waar de heer Waters geen voorstander van is – terwijl in dezen juist laagdrempeligheid belangrijk is.

Opgemerkt wordt dat het meer gaat om het afstemmen van verwachtingen, dan om een beoordeling. De heer Van Rooij is het niet eens met de heer Waters. Aan het begin van deze vergadering werd er heel summier schriftelijk een kandidaat voor de Vacaturecommissie ter benoeming geïntroduceerd; dat klopt niet. Hij hecht waarde aan een wat uitgebreider gesprek met een kandidaat, waarna er een advies wordt uitgebracht zoals voorgesteld.

Mevrouw Botter vindt ook dat met een zeer summiere motivatie toegelaten worden tot de commissie niet moet kunnen. Het is heel normaal dat er een gesprek plaatsvindt waarbij verwachtingen worden afgestemd en kennisgemaakt; dat wordt met de toevoeging van dit artikel geregeld. Overigens was de heer Waters toch voorstander van het aanhouden van de kandidatuur van de heer Van de Mheen? De heer Waters bevestigt dat; het is goed de benoeming aan te houden, zodat de Ledenraad de kandidaat in de volgende vergadering vragen kan stellen. Dat staat echter los van de voorgestelde wijziging.

Mevrouw Botter werpt tegen dat de Ledenraad dus behoefte heeft aan enige vorm van screening. De heer Nocco begrijpt het pleidooi voor laagdrempeligheid en stelt voor in het memo het doel van het gesprek en de functies van de voorzitter en vicevoorzitter daarbij wat meer toe te lichten. De heer Waters herhaalt dat hij dat gesprek een onnodige extra stap vindt. Iemand die solliciteert naar een positie in de Vacaturecommissie, dient zich goed te presenteren aan de Ledenraad, die de kandidaat dan ook vragen kan stellen. De voorzitter benadrukt dat het niet het een of het ander is; de reglementswijziging houdt niet in dat een kandidaat zich niet meer voorstelt aan de Ledenraad.

De voorzitter concludeert dat de tekst met betrekking tot ‘de klik’ wordt gewijzigd en brengt het voorstel met inachtneming van deze aanpassing in stemming. Het voorstel wordt aangenomen met veertien stemmen voor en een stem tegen.

11 Reglement Voorzieningsfonds

Er wordt een wijziging voorgesteld van de artikelen 3 en 4 van het Reglement Voorzieningsfonds. De heer Boiten licht toe dat een limiet per kalenderjaar in de praktijk veel problemen geeft met betrekking tot waarneming. Daarom wordt nu een maximum totaalbedrag voorgesteld. Het bestuur zal zich nog nader gaan buigen over de kwestie van financiering door de KBvG.

De heer Waters vraagt waarom in artikel 3 de koppeling tussen a en c is losgelaten; het is nu ‘of’. Waarom wordt lid 3 van artikel 3 – overschrijding van bedragen alleen mogelijk na goedkeuring Ledenraad – geschrapt? Artikel 4 lid 2: de waarnemer moet eerst zelf actie ondernemen en kan daarna pas bij de KBvG aankloppen. Wat wordt daartoe precies van de waarnemer verlangd? Er lijkt hier

sprake van een nogal verzwarende omstandigheid en het is de vraag of dat nodig is. De heer Weening vult aan of er in dezen bewust geen te hanteren criteria en/of termijnen zijn genoemd.

De heer Boiten antwoordt dat in artikel 3 met 'a of c' wordt bedoeld dat er per geval in a of c een grens is van € 75.000. De heer Waters vraagt of c vervalt, als a benut is. De heer Boiten licht toe dat categorie a een lening is aan leden van de KBvG. Categorie c is financiële steun aan natuurlijke personen, per geval. Het kan zijn dat er bijvoorbeeld drie keer in een jaar wordt uitgekeerd, in a of c. Elk geval wordt dus apart beoordeeld en elk geval heeft een grens van € 75.000.

Er blijft enige verwarring bestaan over de vraag of men zich nog kan beroepen op c, in dezelfde waarneming, als in a het maximumbedrag al is bereikt. De heer Boiten ziet niet hoe die samen kunnen lopen en wijst erop dat categorie c niet per se over waarnemingen gaat. De heer Waters is van mening dat de wijziging in 'a of c' het er niet duidelijker op maakt.

Voor het schrappen van toestemming van de Ledenraad voor het overschrijden van de bedragen is gekozen omdat men eigenlijk nooit tot die momenten komt. Het is ook de vraag of men voor dergelijke gevallen – wat dan schrijnende kwesties zijn - het Voorzieningsfonds nog meer zou willen belasten. Overigens is er in de categorieën a en c nog nooit van een vraag om overschrijding gebruikgemaakt. Van een waarnemer die een beroep doet op het fonds wordt een aantal minimale acties verwacht, te beginnen met het sturen van een factuur aan de waargenomene. (Het komt voor dat men dat niet doet en rechtstreeks een factuur stuurt aan de KBvG.) Het is ook logisch een waargenomene in gebreke te stellen of aan te manen. Als het tot een procedure komt, is het de vraag of een waarnemer daarmee belast moet worden; daar is het bestuur nog niet helemaal uit. De KBvG werkt, samen met een oudvoorzitter, aan een handreiking voor waarnemingen waarin het juridische en het praktische kader worden vastgelegd. Daarin worden dergelijke instructies opgenomen.

De voorzitter wijst erop dat in artikel 4 nu twee keer een lid 2 staat. Het oorspronkelijke lid 2 zal wellicht lid 3 moeten worden. De heer Boiten beaamt dat; dit wordt aangepast. (**actie**)

De Ledenraad verlangt over het voorstel geen stemming en is daarmee unaniem akkoord met de wijziging van het Reglement Voorzieningsfonds.

12 Wat verder ter tafel komt

Brief van de heer Nocco

De heer Nocco heeft gedachten en ideeën over het functioneren van de Ledenraad op papier gezet en is benieuwd naar de mening daarover van de andere Ledenraadsleden.

De heer Waters waardeert (evenals de sprekers hierna) de input van de heer Nocco en vindt het een goed idee om een aantal interessante aspecten daarvan te gaan uitproberen. De buddy voor nieuwe Ledenraadsleden vindt hij een mooi plan en hij is ook bereid daar zelf aan bij te dragen. Evaluatie is een optie, maar wel een extra belasting voor met name de voorzitter van de Ledenraad. PE-punten zijn vaker genoemd; het reglement ten aanzien van daarvan zal niet voldoen, terwijl het voorbereiden van en deelnemen aan Ledenraadsvergaderingen en alles wat daarbij komt kijken wel veel kennis over het beroep oplevert. Het zou helemaal niet vreemd zijn als daarvoor bijvoorbeeld drie PE-punten per jaar voor zouden worden toegekend. Een heidag met de Ledenraad is een prima plan.

De heer Van Rooij overweegt dat een buddysysteem een bepaalde mate van beïnvloeding in zich kan hebben. Hoe objectief wordt iemand door een ander lid wegwijs gemaakt in de Ledenraad? Hij heeft zelf een een-op-een soortement evaluatiegesprek gehad met de voorzitter en dat werkt heel prettig. Mevrouw Botter is het nieuwste lid van de Ledenraad en groot voorstander van (de mogelijkheid om vrijblijvend gebruik te kunnen maken van) een buddysysteem; daadwerkelijk actief meepraten valt niet

altijd mee, ook al is men eerst toehoorder geweest. Het is laagdrempeliger om bepaalde vragen aan een buddy te kunnen stellen. Zij sluit zich volledig aan bij de woorden van de heer Waters inzake de PE-punten.

De heer Weening is ook voorstander van een buddysysteem voor Ledenraadsleden die dat willen. In het verleden werden evaluatiegesprekken gevoerd en herinvoering daarvan is een goed idee; feedback over en weer is alleen maar goed. Toekennen van PE-punten kan een perverse prikkel zijn, wel kan bekeken worden of er bijvoorbeeld vaker trainingen voor Ledenraadsleden georganiseerd kunnen worden, die enerzijds de vergaderkwaliteit verhogen en anderzijds PE-punten opleveren. Andere genoemde punten kunnen door de Vacaturecommissie al getackeld worden, zoals wijzen op de verplichting om vergaderingen bij te wonen. De heer Weening is warm voorstander van een heidag, om samen na te denken over dit soort zaken en ook het eigen functioneren van de Ledenraad te bespreken.

De heer Ruis vindt aanwezigheid bij vergaderingen essentieel voor het vertrouwen in elkaar en het team dat de Ledenraad is, en voor het maken van stappen in professionaliteit. Hij vindt dat geen onderwerp voor de Vacaturecommissie. De voorzitter dient zijn team te motiveren en als iemand vaak niet aanwezig is, kan hij of zij daarop worden aangesproken. Het stuk van de heer Nocco is een mooi initiatief en de heer Ruis is het in grote lijnen eens met de inhoud ervan. De heer Weening merkt op dat zijn punt met betrekking tot de Vacaturecommissie zeker niet bedoeld was voor zittende Ledenraadsleden, maar ging over het toetsen van de mate van betrokkenheid bij nieuwe leden.

De heer Van Rooij noemt dat deze onderwerpen ook raken aan vergader-efficiency. Het is nu inmiddels al half zes. De Ledenraad vergadert ongeveer eens per maand en over het algemeen zijn het lange sessies. Digitaal vergaderen scheelt in elk geval veel reistijd. De heer Van Rooij oppert het idee om de vergaderfrequentie te verhogen en afwisselend digitaal en fysiek bijeen te komen. Door vaker te vergaderen zitten de deelnemers er wellicht frisser in en is het minder nodig dat de voorzitter maant tot spoed, wat de kwaliteit immers niet ten goede komt. Door een hogere vergaderfrequentie blijven de Ledenraadsleden beter in de flow, wat de voorbereiding en het lezen van stukken alsmede de discussies ten goede komt. Per saldo hoeft dit niet meer tijd te kosten. Het is aan de voorzitter om een tijdschema aan te houden en om eventueel een extra vergadering voor te stellen.

De heer Van der Pas is het op hoofdlijnen eens met het stuk van de heer Nocco. De discussie is echter niet nieuw; er wordt al jaren gesproken over het vergroten van de activiteit en betrokkenheid van de Ledenraad en daarmee van de professionaliteit. Maar wat gaat de Ledenraad daar nu dan mee doen? De heer Nocco noemt een reglement voor de Ledenraad, waarin een aantal praktische zaken wordt uitgewerkt. De heer Van der Pas geeft aan dat zo'n voorstel al in de Commissie Regelgeving is besproken. De conclusie was dat daar geen plek voor was, omdat de opstelling van nadere regels in dezen aan de Ledenraad zelf is. De heer Nocco vult aan dat de Ledenraad zo'n reglement inderdaad zelf zal moeten opstellen.

De voorzitter stelt een training voor de Ledenraad voor over bijvoorbeeld efficiënt vergaderen of de uitvoering van de controlerende taak, om de kwaliteit te vergroten. De heer Van der Pas vindt dat prima, maar wijst erop dat dit alleen iets oplevert voor de zittende Ledenraadsleden en geen continuïteit in kwaliteit creëert. Afspraken over wat de raad van zijn leden verwacht, moeten ergens worden geborgd. De voorzitter beaamt dat dit dan inderdaad in een reglement vastgelegd zou moeten worden. Dat is echter lastig, omdat men Ledenraadslid is zonder last of ruggenspraak en een mandaat heeft van de ALV. Het is niet aan een collega-Ledenraadslid om te vinden dat een ander lid zijn taak niet goed uitvoert; dat is aan de ALV.

De heer Nocco vindt dat men elkaar wel op het functioneren moet kunnen aanspreken. De Ledenraad is immers een team en men dient professioneel genoeg te zijn om feedback te incasseren. Er zal toch

iets moeten zijn, waardoor op de lange termijn de kwaliteit wordt geborgd. Beoordeling door de ALV is een wassen neus, omdat de leden nauwelijks zicht hebben op het functioneren van Ledenraadsleden.

De heer Weening stelt een separate, liefst fysieke sessie voor over dit onderwerp (functioneren Ledenraad en verwachtingen daarbij), zodat er zonder tijdsdruk over van gedachten kan worden gewisseld. Aan het eind van die sessie vormt zich dan vanzelf de conclusie of er een aantal punten is dat zich leent voor vastlegging in bijvoorbeeld een reglement.

Mevrouw Botter sluit zich bij de laatste sprekers aan. Zij stelt voor dat de Ledenraadsleden nog eens stilstaan bij hun verkiezingsboodschap en -beloftes. Zij merkt op dat behalve zij zelf niemand haar daarop toetst of aanspreekt. Zij is voorstander van een aparte sessie of heidag over betrokkenheid van de Ledenraad, waarbij zij ideeën die zij daarover heeft graag deelt.

De heer Nouta vindt dat de heer Nocco een mooi stuk heeft aangeleverd, maar deelt diens conclusie dat er geen sprake is van een echt probleem, niet. Een van de belangrijkste taken van de Ledenraad is het maken van beleid en dat is in de afgelopen periode bepaald niet gelukt. De Ledenraad is niet in staat geweest om een nieuw beleidsplan te maken en dat is een aanfluiting.

De heer Van Rooij bespreekt dat er niet per se een reglement nodig is om een aantal suggesties gewoon op te pakken. Als er een stemming is, kan men elkaar toch aanspreken? De voorzitter kan bij belangrijke zaken bijvoorbeeld vragen om een stemverklaring. De heer Nocco denkt dat hier toch wel een bepaalde basis aan ten grondslag moet liggen.

De voorzitter concludeert dat het stuk van de heer Nocco veel teweegbrengt en dat de grote lijnen ervan op steun van de Ledenraad mogen rekenen. Als er weer fysiek bijeengekomen kan worden, wordt er een aparte sessie of een heidag georganiseerd over borging van het eigen functioneren van de Ledenraad en hoe Ledenraadsleden en plaatsvervangers voldoende kunnen worden betrokken, om samen tot een hogere kwaliteit van beleidsvorming en toezicht op het bestuur te komen. (**actie**)

E-facturatie

Mevrouw Bakhuis meldt dat er sinds enige tijd een wet van kracht is e-facturatie verplicht stelt bij contracten met de overheid (afgesloten na 18 april 2019). Zij informeert naar ervaringen van collega's hiermee. Zij vraagt of dit onderwerp kan worden opgepakt door de KBvG (en/of SNG) omdat iedereen ermee te maken gaat krijgen.

De heer Broekema licht toe dat hierover al enkele jaren terug met onder andere het CJIB is gesproken. Het CJIB ontkwam toen aan deze verplichting, omdat men de afwikkeltrajecten voldoende vond. Het probleem met e-facturatie is, dat het alleen nota-gebaseerd is en geen afwikkelgedeelte kent. Door het ontwikkelen van een eigen formaat, bijvoorbeeld in samenwerking met SNG en andere partijen, kunnen de nota's wel worden uitgewisseld binnen de Beroepsgroep zelf. Men moet toch toe naar een ander formaat dan het e-factuur die in het reguliere bedrijfsleven wordt gebruikt. Dat ziet dan met name op het stuk dat er weer geld moet worden afgedragen. Mevrouw Bakhuis beaamt dat het alleen op inkoop is gericht en vraagt of de KBvG hierin iets kan gaan betekenen, wellicht dus met SNG en softwareontwikkelaars.

De heer Brouwer is van mening dat het beste is als de softwarebouwers er zelf mee aan de slag gaan. De KBvG beschikt zelf niet over kennis op dit automatiseringsgebied en SNG heeft hiervoor momenteel geen tijd beschikbaar, maar overleg organiseren en faciliteren is wel mogelijk en wellicht inderdaad een goed idee.

Aanleveren van stukken

De heer Van der Pas noemt het terugkerend probleem inzake het tijdig aanbrengen van stukken, voor de Ledenvergadering. Hij weet dat het bureau hiervoor zeker zijn best doet, maar er moet toch een manier zijn om beter aan ieders verwachtingen te voldoen. In bredere zin merkt hij op dat op de nieuwe website alleen stukken te vinden zijn van het laatste jaar. In de app is de nieuwe vergadering helemaal niet te vinden. Dat maakt het voor de achterban erg lastig om betrokken te zijn.

De voorzitter overweegt dat het uiteraard goed is stukken zo vroeg mogelijk aan te leveren. Een harde deadline daarvoor geeft het risico dat er zaken gemist worden. Het rapport van Flynth werd erg kort van tevoren toegezonden, maar dat was toch beter dan het doorschuiven naar de volgende vergadering die pas staat gepland voor april. Als er frequenter vergaderd gaat worden, kan zo'n deadline wel; het duurt dan immers niet meer zo lang voor een stuk opnieuw kan worden ingebracht. De heer Van der Pas merkt op dat perfectie in dezen niet bereikt zal worden, maar dat er wel naar gestreefd kan worden. In elk geval kan de agenda, zodra die bekend is, op de site gepubliceerd worden voor de achterban. De communicatiemiddelen die er zijn, dienen goed benut te worden. Hij pleit voor een soort smoelenboek van de Ledenraad, op het besloten deel van de website, met daarbij contactgegevens, zodat leden gemakkelijk contact op kunnen nemen. De heer Nocco is het daar volledig mee eens.

De heer Otter geeft aan dat de stukken bij zijn weten op de site worden geplaatst. De app is een afgeleide van de site, maar wellicht geen handig medium om stukken op te lezen. Mevrouw Van Koningsbrugge licht toe dat het bureau zelf kan kiezen welke pagina's van de site in de app worden geplaatst. Als het een wens is van de Ledenraad dat de vergaderstukken standaard in de app komen, is dat snel geregeld. (**actie**)

De heer Van der Pas wijst erop dat er steeds meer gelezen wordt via mobiele telefoons of tablets. Hij herhaalt dat de agenda minimaal veertien dagen voor een vergadering beschikbaar is; die kan meteen gepubliceerd worden, ook op de app. De heer Otter antwoordt dat de app niet in eerste instantie voor het lezen van stukken was bedoeld, maar dat de stukken er voortaan op te vinden zullen zijn.

Er wordt vijf minuten gepauzeerd.

Communicatie - presentatie Campagne Tweede-Kamerverkiezingen

De heer Otter geeft een presentatie over deze campagne van de KBvG.

Campagne doelen

- In beeld komen bij (kandidaat) Tweede Kamerleden, samenleving en media om
 - Draagvlak te creëren door positieve beeldvorming van de branche
 - Concrete oplossingen aan te dragen voor partijprogramma's nieuwe Kamerleden
 - Onze wensen uit beleidsplan en convenant daarmee te realiseren

Campagne plan

- Fase I (in aanloop naar verkiezingen)
 - Position paper in de media: concrete oplossingen voor partijprogramma's (uit beleidsplan en convenant)
 - Interviews in de media met (kandidaat) Kamerleden, bedrijfsleven, schuldhulpverlening
 - Online verkiezingsdebat met (kandidaat) Kamerleden, bedrijfsleven, schuldhulpverlening

Campagne plan

- Fase II (formatie)
 - Expertmeetings: zorgen dat onze beleidsplannen in regeerakkoord terecht komen
 - Punten uit position paper verder belichten in media

Vier invalshoeken

Autoriteit uitstralen: constructieve en realistische oplossingen

- Rechtsstatelijk: rechtstaat en ondermijning
- Maatschappij: belangen en wensen
- Schuldenaar
- Schuldeiser

Zeven oplossingen

- De maatschappelijke gevolgen van wanbetaling en de waarde van incasso (maatschappij, schuldeiser)
- Alle vorderingen via de onafhankelijke gerechtsdeurwaarder (schuldeiser, schuldenaar)
- Betere samenwerking en kennisdeling bij vorderingen per gezin met schulden (schuldenaar, schuldeiser)
- De rol van de gerechtsdeurwaarder bij ondermijning en fraude (rechtsstaat, ondermijning)

Zeven oplossingen (vervolg)

- Vereenvoudigde oproepingsprocedure (rechtsstaat, schuldeiser, schuldenaar)
- Tarieven voor minnelijke regeling en de rol in schuldhulp (maatschappij, schuldenaar)
- Ademruimte, schuldenrust en schuldsanering (schuldenaar)

De heer Otter vult aan dat de leden een dezer dagen ook via een brief geïnformeerd worden over de campagne.

De heer Nouta is benieuwd of er politieke partijen zijn met ideeën en/of programmapunten in de goede richting. De heer Otter antwoordt dat zelfs de VVD meer neigt naar de sociale kant en de schuldhulp. De heer Nouta bespreekt dat Flynth aangeeft dat de beroepsgroep bij de politiek moet zijn gezien het naderende onheil. Hij vraagt zich af in hoeverre het realistisch is om vanuit die hoek maatregelen en medewerking te verwachten. De heer Otter antwoordt dat hij niet in de toekomst kan kijken, maar dat het wel zeker is dat er niets gebeurt, als de KBvG niets doet. Tijdens de campagne wordt een aantal punten voor het voetlicht gebracht, dat aansluit bij de politiek. Tijdens de kabinetsformatie worden pas echt zaken gedaan, maar in de campagneperiode is het zaak de politiek warm te maken voor belangrijke punten en alvast contacten te leggen voor na de verkiezingen. De heer Nouta twijfelt niet aan de goede bedoelingen en is onder de indruk van wat er allemaal al gebeurt; daar moet ook vooral mee door worden gegaan. Men dient echter realistisch te zijn en de politiek heeft helaas laten zien niet altijd een betrouwbare partner te zijn.

De heer Azouagh begrijpt dat het genoemde position paper nog in de maak is. De verkiezingen zijn al over vier weken; in hoeverre is er sprake van tijdgebrek? De heer Otter antwoordt dat het zeker spannend wordt. Het is de eerste keer dat een en ander op deze manier wordt aangepakt; het is allemaal nieuw en dat heeft tijd gekost. De heer Otter heeft er vertrouwen in dat het allemaal gaat lukken. De punten die in het position paper komen, worden in allerlei kanalen uitgezet.

De heer Azouagh vraagt naar de mate van overlap met het convenant met JenV. De heer Otter antwoordt dat het convenant uit het beleidsplan volgt; die documenten zijn onlosmakelijk verbonden en worden nu gekoppeld aan de punten waar politici al mee bezig zijn. Als voorbeeld van een belangrijk onderwerp voor de beroepsgroep noemt de heer Otter de deurwaarder als enige executeur. De heer Azouagh vindt dat een mooi streven, maar gelooft niet zo in de slagingskans van het wegtrekken van taken bij gremia als de Belastingdienst, de waterschappen en het CJIB. De heer Otter antwoordt dat er nooit eerder een beter momentum was. Door in deze periode daaromtrent flink op de trom te slaan, kan de KBvG in elk geval proberen het proces af te remmen dat er nog meer diensten naar andere gremia gaan. Hij wijst erop dat alle uitgebrachte poadviezen in wetgeving zijn verwerkt; de KBvG wordt gehoord. Hoe dan ook wordt de kans aangegrepen om dit punt naar voren te brengen.

De heer Waters spreekt waardering uit voor het plan en vindt dat dit zeker vervolgd moet worden. Hij beaamt het genoemde momentum; de Belastingdienst heeft de rekenmodule niet op orde en ligt op dit moment met betrekking tot derdenbeslagen volledig stil. Alleen SNG heeft een en ander op tijd klaar gekregen; daaruit spreekt de kwaliteit van de gerechtsdeurwaardersbranche.

13 Rondvraag

De heer De Swart noemt dat per 1 april de mogelijkheid ontstaat om beslagen op motorvoertuigen in te schrijven bij de RDW. Hoe staat het met de ontwikkeling daarvan bij – naar de heer Swart aanneemt – SNG? Wordt het een variant op het DBR of een zelfstandige link per kantoor via SNG naar RDW?

De heer Brouwer beaamt dat SNG hiermee bezig is. Per ingangsdatum zal er echter nog geen ideale oplossing zijn, vanwege het werk dat er al lag en de doorlooptijden. Het DBR is hier niet bij betrokken, mede omdat het DBR meeloopt in het traject van de stroomlijning keten derdenbeslag. Enerzijds is de insteek van DBR dat het systeem groeit en andere beslagvormen er ook in ondergebracht kunnen worden, anderzijds wordt het min of meer opgeslokt door SZW. De heer Brouwer zegt toe dat er volgende week een update wordt gegeven over het onderwerp, zodat kantoren er rekening mee kunnen houden. (*actie*) De heer De Swart wijst erop dat het niet alleen om nieuwe beslagen gaat, maar ook om voertuigbeslagen die er al lange tijd liggen.

De heer Brouwer geeft aan dat er, naast het verkiezingscampagnetraject van de heer Otter, vanuit de hoek van de schuldeisersverenigingen (zoals VCNB, VVCM, NVI en ook de KBvG) ook een campagne is opgezet met als doel de schuldeiser terug op de beleidsmatige agenda te krijgen. De leden van de KBvG ontvangen hier binnenkort informatie over.

14 Vaststelling volgende vergadering

De najaars-ALV is verzet naar 13 november 2021. Voorgesteld wordt de Ledenraadsvergadering van december te verzetten naar donderdag 23 december 2021. De voorzitter vraagt of daar bezwaren tegen zijn; dat is niet het geval.

De eerstvolgende formele Ledenraadsvergadering is op 22 april a.s. Zoals besproken wordt zeer waarschijnlijk voor die tijd een extra vergadering gepland inzake het rapport van Flynth.

15 Sluiting

De voorzitter dankt de overgebleven toehoorders voor hun aanwezigheid en geduld. Hij vraagt hen de vergadering nu te verlaten, omdat er nog een besloten gedeelte volgt.

De voorzitter dankt de deelnemers voor hun inbreng en sluit het openbare deel van de vergadering om 18.30 uur.